

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 101

IV Legislatura

Any 1997

Debat sobre declaració de política general

Sessió plenària

celebrada el dia 17 de setembre de 1997

(Segona reunió)

Presidència del Molt Excel·lent Senyor
Hector Villalba Chirivella

SUMARI

(Comença la sessió a les 12 hores i 35 minuts.)

Debat i votació de les propostes de resolució derivades del debat sobre declaració de política general realitzada pel president de la Generalitat Valenciana.

- Proposta de resolució del GP Socialista número 33.098, sobre el pacte de l'aigua i la política hidràulica a la Comunitat Valenciana. *S'aprova una proposta transaccional.*
- Propostes de resolució dels grups parlamentaris Esquerra Unida-Els Verds, Nacionaliste Unio Valenciana, Socialista i Popular números 33.071, 33.053, 33.105 i 33.130, sobre el futur de la siderúrgia a la Comunitat Valenciana i el manteniment dels llocs de treball. *S'aprova una proposta transaccional.*
- Propostes de resolució del Grup Mixt i dels grups parlamentaris Nacionaliste Unio Valenciana i Popular números 33.116, 33.060 i 33.127, sobre la implantació de l'Euro. *S'aprova una proposta transaccional.*
- Proposta de resolució del GP Nacionaliste Unio Valenciana número 33.055, sobre presentació d'un pla d'educació permanent d'adults per a millorar l'alfabetització i l'accés al mercat laboral. *S'aprova una proposta transaccional.*
- Proposta de resolució del GP Popular número 33.118, sobre dictamen del Consell Valencià de Cultura pel que fa a les qüestions lingüístiques. *S'aprova una proposta transaccional.*
- Propostes de resolució del GP Socialista números 33.099 i 33.100, sobre l'autopista A-7 i l'AVE València-Madrid. *Es rebutja la 33.099 i s'aprova la 33.100.*

- Propostes de resolució del GP Esquerra Unida-Els Verds números 33.082, 33.083, 33.084, 33.085 i 33.097, sobre cessament immediat de la direcció de TVV, situació de les competències sobre lingüística en l'Institut Interuniversitari de Filologia, concessió de l'explotació de l'autopista A-7 en el seu tram valencià, obres d'infraestructura hidràulica d'abastiment d'aigua potable, i suspensió de l'obertura de tallafocs i les neteges de matorral previstes en les zones ZAU. *S'aprova una proposta transaccional amb la 33.085. Es rebutja la 33.083. S'aprova la 33.084. Es rebutja la 33.097.*
- Proposta de resolució del Grup Mixt número 33.117, sobre supervisió dels llibres de text per la Conselleria de Cultura i Educació. *S'aprova.*
- Proposta de resolució del GP Nacionaliste Unio Valenciana número 33.056, sobre millora del Pla d'Habitatge actual per a potenciar e lloguer. *S'aprova.*
- Proposta de resolució del GP Popular número 33.124, sobre el pla per al foment de l'ocupació estable per a l'any 98 i 99. *S'aprova.*
- Proposta de resolució del GP Socialista número 33.101, sobre creació dins de la xarxa pública i dotació pressupostària d'un Hospital Comarcal de la Plana Baixa. *Es rebutja.*
- Propostes de resolució del GP Esquerra Unida-Els Verds números 33.065, 33.086, 33.087, 33.088 i 33.093, sobre presentació d'una llei de prevenció de la contaminació acústica, l'eix ferroviari Sagunt-Saragossa-Somport, creació i funcionament dels Paratges Naturals Municipals, protecció de la capa d'ozó, i creació d'una llei de residus sòlids i un pla integral de residus. *Es rebutgen les propostes números 33.065, 33.086 i 33.087. S'aprova la proposta número 33.088. Es rebutja la proposta 33.093.*
- Propostes de resolució del Grup Mixt i dels grups parlamentaris Nacionaliste Unio Valenciana i Popular, número 33.115, 33.063 i 33.125, sobre quantificació del deute històric i reivindicació davant el govern central, compensació per part del govern de l'estat dels dèficits econòmics ocasionats en la sanitat valenciana pels desplaçats, i pacte d'un sistema de finançament de la sanitat per garantir els recursos suficients a la nostra Comunitat. *S'aprova una transaccional.*
- Proposta de resolució del GP Nacionaliste Unio Valenciana número 33.057, sobre construcció d'una conducció entre Xerta (Tarragona) i la Plana Baixa de Castelló. *Es rebutja.*
- Proposta de resolució del GP Popular número 33.126, sobre negociacions tendents a la consecució d'un Tren d'Alta Velocitat Madrid-València. *S'aprova.*
- Propostes de resolució del GP Socialista números 33.102 i 33.103, sobre remesa a les Corts Valencianes del Projecte de llei de creació de la Universitat Lluís Vives de Xest i dotació pressupostària, i tramesa d'un projecte de llei de crèdit extraordinari per al desenvolupament de la Logse a la Comunitat Valenciana. *Es rebutgen.*
- Propostes de resolució del GP Esquerra Unida-Els Verds números 33.091 i 33.092, sobre presentació d'un Pla d'actuació contra la sinistralitat laboral i dotació pressupostària, i creació d'una comissió tripartita per elaborar un pla de treball preventiu i de control de la sinistralitat laboral al sector de la construcció, amb dotació de mitjans humans i materials. *Es rebutgen.*

(Se suspén la sessió a les 20 hores i 25 minuts.)

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 17 de setembre de 1997. Comença la sessió a les 12 hores i 35 minuts. Presidix el Molt Excel·lent Senyor Hector Villalba i Chirivella. Sessió plenària número 58. Segona reunió.

El senyor president:

Senyories, es reanuda la sessió.

Proposta de resolució número 33.098. En representació del Grup Parlamentari Socialista, el senyor Rodríguez te la paraula.

Senyories, per favor.

***Proposta del GP Socialista
sobre el Pacte de l'aigua i la política
hidràulica a la Comunitat Valenciana***

El senyor Rodríguez Pérez:

Gracias, señor presidente.

Señoras, señores diputados.

En nombre del Grupo Socialista, voy a defender la propuesta de resolución que ya sus señorías tienen sobre el tema del pacto del agua y sobre la política hidráulica en la Comunidad Valenciana.

Esta propuesta de resolución del Grupo Socialista viene a recoger lo que ha sido un sentir general en la sociedad valenciana, en la pasada legislatura, que era que en un tema tan vital para nuestra comunidad como son las demandas, o los planes hidrológicos o los temas globales de agua, siempre ha habido un consenso generalizado entre todos los grupos políticos de esta Cámara, que hemos defendido siempre, al unísono, una política común de aguas para la Comunidad Valenciana. También tiene un sentido, ante el poco edificante espectáculo al que hemos asistido este verano en los medios de comunicación, en el que hemos visto que con el tema del trasvase del Tajo a esta comunidad la ministra de Medio Ambiente, la señora Tocino, dejaba en evidencia la propuesta que por el presidente de la Generalitat, el señor Zaplana, se hacía sobre el trasvase del Ebro a esta comunidad y negaba que esta posibilidad se produjera.

Nosotros creemos que es un tema básico para nuestra comunidad. Y, por lo tanto, nosotros en esta propuesta lo que hacemos es plantear, retomar, ese consenso.

Y así el portavoz de mi grupo, ayer, en el debate de política general, planteaba al presidente de la Generalitat la posibilidad de retomar el pacto del agua como elemento de consenso y como elemento de defensa de los intereses de la Comunidad Valenciana. Porque hemos asistido últimamente a una ruptura de ese pacto y lo hemos visto, por ejemplo, con el tema de las posturas que el Consell ha adoptado en los planes hidrológicos de cuenca, tanto del Júcar como del Segura, en el cual no se ha dado cuenta a estas Cortes cuando la dinámica normal en las pasadas legislaturas es que las alegaciones que presentó el Consell en la pasada legislatura sobre las directrices de estos planes hidrológicos de cuenca, se dieron cuenta estas Cortes, se explicaron y se contó con el consenso de todas las fuerzas políticas y el Consell, teniendo en aquellos momentos una mayoría absoluta, recibió el respaldo de estas Cortes para una defensa común de los temas del agua.

Ayer hablaba el presidente de la Generalitat y defendía, con una especie de autobombo, las virtudes de cómo se ha

llevado la negociación en los planes hidrológicos de cuenca, y concretamente en el del Júcar.

Mi grupo no es tan optimista de cómo ha quedado resuelto el tema del Plan hidrológico del Júcar. Consideramos que, efectivamente, es un avance importante el que se recoge en ese Plan hidrológico la propuesta de convenio de obras hidráulicas que contenía el trasvase Júcar-Vinalopó y otras obras de modernización y de ahorro de agua en los regadíos del Júcar, nos parece positivo. Pero, claro, aquí habría que plantearse por qué el señor Bono, Castilla-La Mancha, acepta, o aprueba o apoya ese plan hidrológico. Y para eso nada más hay que remitirnos a las propias manifestaciones que ha hecho la Junta de Castilla-La Mancha en ese famoso folleto del que mi portavoz hablaba el otro día, en el cual muy claro Castilla-La Mancha manifiesta que ha votado a favor en la Comisión del Agua del Plan hidrológico del Júcar, a favor de este plan, porque ha pasado de una propuesta inicial, antes del convenio, de 366 hectómetros cúbicos, a mejorarse en 743 hectómetros cúbicos/año. Por lo tanto, ha sido un avance importante, que eso, pues lógicamente, va a tener una problemática en el futuro para la cuenca del Júcar.

De ahí que, enlazando este tema con la política global de agua, nosotros creemos que en el tema de los planes hidrológicos de cuenca que, por cierto, señor presidente, no han sido aprobados todavía, se han aprobado por el Consejo del Agua de Cuenca, que ha de ser aprobado por el Consejo Nacional del Agua y en el futuro aprobados por el Consejo de Ministros, que es quien definitivamente aprueba estos planes —se habla que a final de año, pero no sabemos concretamente las fechas—, en esos planes de cuenca nosotros creemos que no son suficientes los recursos que se recogen para solucionar el problema del agua de la Comunidad Valenciana.

Y para eso nosotros creemos que es fundamental retomar el pacto del agua, que hablaba que, aparte de aprobar los planes hidrológicos de cuenca, hacía falta que se aprobara el Plan hidrológico nacional porque había que recoger determinados excedentes de otras cuencas que permitieran trasvasar a esta comunidad, y concretamente de la del Ebro, recursos que hacen falta. Y, por tanto, nosotros entendemos que sin el trasvase del Ebro es imposible hablar en esta comunidad de Plan hidrológico nacional y de solucionar el problema del agua en esta comunidad.

Por lo tanto, nosotros consideramos prioritario que se retome ese consenso, ese pacto del agua y, sobre todo...

El senyor president:

Senyor Rodríguez.

El senyor Rodríguez Pérez:

Sí, gracias, presidente, voy terminando.

Y sobre todo que cuanto antes se apruebe el Plan hidrológico nacional, donde se contemplen las obras previstas en los planes hidrológicos de cuenca y además se contemplen los caudales necesarios para acabar con los déficits hídricos de nuestra comunidad.

Gracias, señor presidente.

El senyor president:

Moltes gracies, senyor Rodríguez.

Tanda en contra, senyor Maluenda..

El senyor Maluenda Verdú:

Molt Excel·lent President.

Senyories.

El Grup Parlamentari Popular és qui s'ha preocupat al llarg d'estes quatre legislatures per la defensa de solucions que absorbiren el dèficit hídric de la nostra comunitat, i des de l'oposició demandava constantment, any darrere any, que es donaren les solucions més adequades. I hui podem dir amb enorme satisfacció, satisfacció i tranquil·litat que compartixen els ciutadans valencians, que el govern del president Zaplana ha sigut qui ha aconseguit que allò que les Corts Valencianes durant anys han demandat hui siguen una realitat. Siga una realitat el transvasament Xúquer-Vinalopó. Siga una realitat que existisca un pla de sanejament i depuració de les aigües adequat. Siga una realitat que s'haja fet una redistribució de recursos interns de la nostra comunitat. Siga una realitat que les poblacions necessitades d'abastiment d'aigua tinguen superats els seus problemes. Siga una realitat que s'haja signat un conveni amb el Ministeri de Medi Ambient on es contemplen actuacions referents a la infraestructura de totes estes qüestions. Siga una realitat, en definitiva, que els plans hidrològics de les conques que afecten a la Comunitat Valenciana vagen endavant.

No obstant allò dit, i des de compartir la majoria de qüestions —totes elles, diria jo—, les qüestions que planteja el Grup Socialista en la seua proposta de resolució, i com a prova de la disposició negociadora i de consens que el Grup Parlamentari Popular planteja a la Cambra i que demostrarà al llarg de tots els debats que entre hui i demanà es produiran, jo vull demanar al senyor president que faça un recés per a plantejar una transaccional al grup proponent, que arreglarà el 90% de les qüestions que planteja en el seu escrit, que els compartim, com he dit anteriorment, i moltes d'elles ja s'han aconseguit i altres estan en el camí d'aconseguir-se. Però a la vegada demanaria la magnanimitat del senyor president perquè este recés que sol·licite formalment en nom del meu grup siga pel temps suficient que ens permeta negociar, perquè estem disposats a oferir les transaccionals que siguen necessàries i a iniciar les conversacions adequades perquè les resolucions que estan plantejades a debat isquen en el major consens possible. I intentar aproximar postures per acceptar totes aquelles que han presentat els grups de l'oposició, que considerem que són idònies, que són convenients i que són beneficioses per a la nostra societat.

Per tant, senyor president, demane eixe recés pel temps que siga necessari. Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

Com molt be les seues senyories saben, va ser la junta de portaveus la que fixà les 12 com a hora de reinici del ple. Hem començat a les 12 i mija perquè també els grups parlamentaris han sol·licitat mes temps. Per supòsit que lo important es que el debat se culmine en la majoria de les propostes aprovades en representació de tota la Cambra.

Per tant, sense cap inconvenient, el ple se suspen durant mija hora i es reanuda a la una i quart.

(Se suspén la sessió a les 12 hores i 49 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 13 hores i 42 minuts.)

El senyor president:

Senyories, es reanuda la sessió.

Haviem suspes la mateixa quan estava realisant-se la tanda en contra de la proposta 33.098. Fruit de la negociació es presenta una transaccional que afecta exclusivament a la proposta de resolució del Grup Socialista, la 33.098.

He d'advertir que en esta, com en atres, però en esta sí que passarà, algun grup parlamentari ha firmat la mateixa

simplement per a la tramitació, però no implicant el suport polític al contingut de la mateixa. Després, a l'hora de la votació, cada grup ja manifestarà el seu compromís.

En estos moments el senyor Rodríguez te la paraula per a llegir el contingut de la transaccional.

El senyor Rodríguez Pérez:

Gracias, señor presidente.

La enmienda transaccional dice así:

“Sustituir el texto de la resolución por el siguiente:

Las Cortes Valencianas consideran necesario retomar y potenciar el espíritu de consenso en un tema básico como son los recursos hídricos, espíritu que hizo posible el pacto del agua, aprobado en la pasada legislatura, e instar al Consell para que prosiga las medidas que ha puesto en marcha para asegurar a la Comunidad Valenciana la satisfacción de las necesidades presentes y futuras en esta materia. En este sentido:

Primero. Las Cortes Valencianas entienden necesario que el Plan hidrológico nacional garantice la estabilidad hidrológica de la Comunidad Valenciana, con aportaciones de caudales externos procedentes de otras cuencas excedentarias del resto de España a las del Júcar y del Segura.

Segundo. En desarrollo de lo anterior: a) se considera especialmente urgente la transferencia de los recursos del Ebro a la cuenca del Júcar y del Segura, así como a la provincia de Castellón; b) resulta absolutamente preciso garantizar el mantenimiento en las condiciones adecuadas de todos los usos vinculados al trasvase Tajo-Segura, asegurando en todo momento la cobertura de los mismos y el cumplimiento de la ley del trasvase Tajo-Segura.

Tercero. El Plan hidrológico nacional deberá recoger en su primer horizonte la realización de las infraestructuras precisas para la materialización efectiva de las transferencias antes citadas.

Cuarto. El Plan hidrológico nacional deberá establecer, como uno de los pilares básicos de la política hidráulica del estado, actuaciones en materia de calidad de las aguas, que abarque, tanto la protección del dominio público hidráulico, preservación de riberas y márgenes, zonas húmedas, conservación de suelo, correcciones hidrológicas forestales, como preservación de la contaminación, en especial a través del saneamiento y depuración de las aguas residuales, tanto urbanas como industriales.

Quinto. Es objetivo básico de la política hidráulica para la Comunidad Valenciana el ahorro, reutilización, racionalización del uso de agua. En consecuencia, deben ser prioritarias las políticas que favorezcan la mejora y modernización de nuestro regadíos tradicionales e infraestructuras de transporte y distribución de agua. Para que dichas políticas sean eficaces será necesario, junto al fomento y promoción de las oportunas dotaciones presupuestarias por parte de las distintas administraciones.

Sexto. Las Cortes Valencianas abogan por que en el Plan hidrológico nacional se contemplen políticas activas de prevención de inundaciones, mediante la realización de infraestructuras necesarias para la regulación de las aguas y defensa frente a las avenidas.

Y, por último, séptimo. Las Cortes Valencianas consideran urgente que por parte del gobierno de la nación se aprueben los planes hidrológicos de la cuenca del Júcar y del Segura y se doten presupuestariamente y se empiecen a ejecutar lo antes posible las obras previstas en dichos planes hidrológicos, y en especial las previstas en el convenio de obras hidráulicas de la Comunidad Valenciana que hagan posible el trasvase Júcar-Vinalopó.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Llegida l'esmena transaccional que fa referència a la proposta inicial 33.098, passem a la seua votació. Senyories, comença la votació. 76 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions, s'aprova la proposta transaccional. (*Remors.*)

A continuació... (*remors*) Senyories, per favor, per a vore els coloretts no fa falta charrar.

Proposta número 33.071, d'Esquerra Unida-Els Verds. El senyor Taberner te la paraula.

Propostes dels Grups Parlamentaris Esquerra Unida-Els Verds, Nacionaliste Unio Valenciana, Socialista i Popular sobre la siderúrgia a la Comunitat Valenciana

El senyor Taberner i Ferrer:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

A esta proposta de resolució hi ha una transaccional, feta i presentada també sobre totes les propostes que s'han presentat al respecte. I passaré a donar lectura d'eixa proposta transaccional que la presidència té davant d'ell i que diu el següent: "Les Corts Valencianes acorden que les gestions que s'estan realitzant, el govern valencià sol·licite les mesures oportunes davant els organismes competents per a què en els plans d'inversions de les empreses Sidmed-Galmed es garanteixca el futur de la siderúrgia en la Comunitat Valenciana i el manteniment dels llocs de treball i, d'acord amb els estudis de mercat pertinents, els següents compromisos i inversions: a) la instal·lació d'una nova línia de galvanitzat a Sagunt; b) l'increment de producció fins el milió i mig de tones en Sidmed; c) la creació d'un centre d'investigació i desenvolupament especialitzat en el sector de l'automòbil. El Consell retrà compte a estes Corts de les gestions realitzades al respecte en el termini de tres mesos".

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

Gràcies, senyor Taberner.

Senyories, passem a votar l'esmena transaccional llegida, que afecta a les propostes inicials 33.071, 33.053, 33.105 i 33.130, les quals són retirades com a conseqüència de l'acceptació de la transaccional. Senyories, comença la votació. 83 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, queda aprovada la proposta transaccional.

A continuació, proposta 33.116, del Grup Mixt. El senyor Ferraro te la paraula.

Propostes del Grup Mixt i dels Grups Parlamentaris Nacionaliste Unio Valenciana i Popular sobre la implantació de l'Euro

El senyor Ferraro Sebastià:

Gràcies, senyor president.

Sobre esta proposta de resolució hi ha una transaccional en les propostes 33.060 i 33.127, que obren en poder de la presidència.

El senyor president:

Senyories, per favor.

Senyor Ferraro, te la paraula.

El senyor Ferraro Sebastià:

Moltes gràcies.

Com dia, hi ha una proposta transaccional entre la 33.060 i 33.127 i que vaig a llegir a continuació: "Las Cortes Valencianas acuerdan solicitar del gobierno valenciano la elaboración y aprobación de un plan especial para la adaptación de las Pymes y el pequeño y mediano comercio, a los efectos derivados de la implantación del Euro, como consecuencia de la entrada de España en la tercera fase de la Unión Económica y Monetaria. Asimismo instan al Consell para que durante el año 1998 realice una campaña divulgativa, informativa y publicitaria, informando a los valencianos de lo que significa la moneda única y las adaptaciones que tendrán que realizar, tanto las empresas valencianas como las administraciones públicas".

Moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Ferraro.

Senyories, passem a votació la proposta transaccional que afecta a les propostes inicials 33.116, 33.060 i 33.127, que queden retirades com a conseqüència d'haver assumit la transacció. Senyories, comença la votació. 86 vots a favor, cap en contra, cap abstenció. Queda aprovada la proposta transaccional.

A continuació correspon el debat de la proposta 33.054, del Grup Nacionaliste Unio Valenciana. El senyor Artagoitia te la paraula.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Senyor president, per a demanar un reces per a poder acabar de negociar esta proposta, per favor.

El senyor president:

Tenint en conte que són les dos menys set minuts, que l'hora prevista per a tallar la sessió de mig dia eren les dos, suspendrem la sessió que continuarà a les quatre i mitja.

(*Se suspén la sessió a les 13 hores i 55 minuts.*)

(*Es reprén la sessió a les 16 hores i 55 minuts.*)

Proposta del GP Nacionaliste Unio Valenciana sobre un pla d'educació permanent d'adults

El senyor president:

Senyories, es reanuda la sessió.

D'acord en el Reglament de les Corts, com molt be les seues senyories saben, la prelación a l'hora d'establir el debat de les propostes es competència de cada grup. I, per tant, ara correspon debatre les propostes del Grup Nacionaliste Unio Valenciana. I per a defendre la 33.055, te la paraula el senyor Igual. (*Remors.*) Gràcies, senyories.

Senyor Igual, te la paraula.

El senyor Igual Nebot:

Gràcies, senyor president.

Tots sabem que la Comunitat Valenciana te, per desgràcia, un alt percentatge de persones adultes que no estan alfa-

betisades. I també sabem que se sofria una desocupació molt significativa, però sobre tot molt significativa en estes persones menys preparades i les persones que normalment tenen menys preparació.

Per tant, la nostra proposta és molt clara i diu: "que les Corts Valencianes acorden que el Consell redacte un estudi i, en base ad ell, presente davant d'estes Corts, en el plaç de tres mesos, un pla d'implantació i generalisació de l'educació permanent d'adults en la Comunitat Valenciana integrant-la en els actuals sistemes de formació professional continua i la formació als empleats, de forma que la millora en l'alfabetisació dels ciutadans de la nostra comunitat redunde directament en la millora del nivell d'accés al mercat laboral dels més desfavorits". Per tant, la seua millora intel·lectual o d'alfabetisació repercutirà també en la seua millora laboral i, per tant, en el progrés social.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Igual.

Senyora Figueres.

Sí, senyor Maluenda. Per una qüestió d'orde, el senyor Maluenda te la paraula.

El senyor Maluenda Verdú:

Moltes gràcies, senyor president.

Pregaria de la comprensió de la Presidència en un debat tan important en què hi ha tantes iniciatives, que permetera que es demore més la continuació del Ple, que es faça un recés perquè puguem fer altres propostes que ens permeta arribar a acords.

Res més i gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Maluenda.

Senyories, per favor. Tots som conscients que estem en el debat més important de l'any des del punt de vista polític, i tots som conscients que enguany la profusió de propostes presentades, i —també cal dir-ho—, la magnanimitat de la Taula de les Corts a l'hora d'admetre-les a tramit, ha propiciat que hagem de debatre i complementar moltíssimes propostes.

Esta Presidència no te cap inconvenient en que les màximes possibilitats de consens siguen possible. Únicament sí que recordar-los que l'horari previsible d'acabar esta vesprada com a màxim sera a les huit i mija, i que la intenció per a demà és començar a les deu i acabar a les dos i mija de migdia, i en això donar per conclòs el debat. Si estos recessos que les seues senyories estan demanant signifiquen que després s'allaugerará el debat, com este matí ha passat en les transaccionals, que pràcticament es lliguen i es voten, esta presidència farà tot lo possible per a que les seues senyories tinguen tot el temps del món per a arribar a acords polítics.

Per tant, i d'acort en la sol·licitud feta, se suspèn la sessió fins les cinc i mija.

(Se suspén la sessió a les 16 hores i 57 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 17 hores i 44 minuts.)

El senyor president:

Senyories, es reanuda la sessió.

Estavem en la tanda de debat de la proposta número 33.055.

Pareix ser que s'ha aplegat a una proposta transaccional. I, per tant, per a la seua l·lectura, el senyor Igual te la paraula.

El senyor Igual Nebot:

Gràcies, senyor president.

"Enmienda transaccional. Substituir el texto de la propuesta por el siguiente: Las Cortes Valencianan acuerdan que el Consell redacte un estudio y, en base a él, presente en las Cortes, en el plazo de tres meses, un plan de implantación y generalización de la educación permanente de adultos en la Comunidad Valenciana, de forma que la mejora en la alfabetización de los ciudadanos de nuestra comunidad redunde directamente en la mejora del nivel de acceso al mercado laboral de los más desfavorecidos."

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Igual.

Passem a votar la proposta transaccional referida... ¿Tanda en contra? La senyora Maria Àngels Martínez te la paraula.

Senyories, aclarir, encara que tots som bons coneixedors del Reglament, que encara que no hi haja tanda a favor, sí que pot haver tanda en contra, perquè no és en contra dels arguments de la tanda a favor, sinó en contra del contingut de la proposta. Però que açò no genera repliques, simplement és la manifestació en contra del Grup Parlamentari, en este cas, d'Esquerra Unida-els Verds.

La senyora Martínez te la paraula.

La senyora Martínez i Esplà:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Bueno. Desde el punto de vista de Esquerra Unida-Els Verds, no sólo esta propuesta de resolución puede vulnerar lo que estas Cortes aprobaron en su día, que es la Ley de Epa, por su espíritu y por su fondo. Aquí se habla de alfabetización como si ese fuera el único objetivo de la ley y de la educación para adultos, se habla de la integración en el mercado laboral también como uno de los únicos objetivos y se habla de las personas más desfavorecidas, que no sólo, especialmente, pero no sólo.

Por esto, y porque además esta propuesta de resolución no ha sido consensuada ni consultada con la mesa de agentes sociales, Esquerra Unida va a votar en contra a esta resolución, y por eso queríamos explicar el voto. También porque además pensamos que esto puede ser una cobertura jurídica a la modificación presupuestaria que en su día se hizo de los 50 millones y que nosotros no estuvimos ni estamos de acuerdo.

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Martínez Esplà.

Senyories, passem a votar la proposta transaccional. Comença la votació. 46 vots a favor, 40 en contra, cap abstenció. Queda aprovada.

Següent proposta: 33.118. Sí, senyor Botella.

El senyor Botella i Vicent:

Per una qüestió d'orde.

Dir-li, senyor president, que este diputat i el meu grup coneix de la magnanimitat de la Presidència respecte a com portar els debats i la flexibilitat al respecte, però crec que les suspensions que hi ha hagut este matí en este Ple de les Corts i els que estem sofrint esta vesprada, crec que donen mala imatge del conjunt d'esta Cambra davant la ciutadania.

I, per tant, el que demanaria és que si hi ha més propostes de resolució que acordar entre els diferents grups, la Presidència suspenguera el Ple en el seu moment per un temps més llarg per a negociar-les totes, i no a cadascuna de

les propostes que es pense el govern que va a perdre hàgem de suspendre el Ple de les Corts.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Senyor Botella, l'ordenació del debat correspon a la Presidència, i he de dir que tots els grups parlamentaris han necessitat temps per a negociar. En estos moments no hi ha cap petició més d'ajornament del Ple. Li agraixe la suggerència, però crec que les coses al final eixiran be.

Següent proposta: 33.118. Senyor Castellano.

Proposta del GP Popular sobre dictamen del Consell Valencià de Cultura pel que fa a les qüestions lingüístiques

El senyor Castellano Gómez:

Molt Excel·lent President.

Senyories.

Davant la proposta realitzada pel president de la Generalitat en este debat en la seua declaració de política general, i entenent que la nostra llengua és la columna vertebral de les nostres senyes d'identitat i de la nostra cultura i que mai ha de ser motiu de confrontació ni divisió de la societat valenciana, sinó tot al contrari, que ha de ser un element d'unió i de vertebració de tots els valencians, es presenta la següent esmena transaccional, que, amb la vènia del president, vaig a passar donar lectura:

"Les Corts Valencianes, en funció de la iniciativa presentada en el debat de política general, acorden que el Consell Valencià de Cultura, institució que forma part de la Generalitat Valenciana i que per llei té atribuïda la defensa i promoció dels valors lingüístics i culturals valencians, dictamine, assentat tant en fonaments científics com històrics, mitjançant els mecanismes que s'ajusten a la naturalesa jurídica, respecte a les qüestions lingüístiques".

Senyories, l'esmena que acabe de llegir té la virtualitat que el que ha de dictaminar és el Consell Valencià de Cultura, com a institució que és de la Generalitat i que, a més, ha nascut del consens i de la voluntat d'esta Cambra, que és la que representa la sobirania de tot el poble valencià. Amb eixe mateix esperit de diàleg, amb eixe mateix esperit de consens, jo demanaria a tots els grups parlamentaris i a totes les seues senyories el vot favorable per a esta esmena transaccional.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Castellano.

Per favor, si es tan amable de fer aplegar a la Presidència l'esmena. (Pausa.) Molt be. Moltes gràcies.

Senyor Mollà, per a tanda en contra.

El senyor Mollà i Martínez:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

Se'ns ha presentat una esmena transaccional, una proposta de resolució, en definitiva, que nosaltres lògicament hem signat perquè poguera tindre la seua tramitació, que d'alguna manera, llegida exactament el que diu, és el següent: "Les Corts Valencianes acorden que el Consell Va-

lencià de Cultura dictamine respecte de les qüestions lingüístiques". Això és el que diu. "Les Corts Valencianes acorden que el Consell Valencià de Cultura dictamine respecte de les qüestions lingüístiques". I nosaltres no estem d'acord. Nosaltres no estem d'acord. Però no és que no estigam d'acord nosaltres; ni tal sols el mateix Consell Valencià de Cultura considera que és una cosa que estiga dintre del seu àmbit d'actuació. Perquè el Consell Valencià de Cultura, allò que diu la seua Llei de creació i allò que efectivament sí que és objecte, va ser objecte en el seu moment, de consens per a posar en marxa eixa institució, és que el Consell Valencià de Cultura informa i dictamina respecte els projectes que es fan en qüestions de cultura, de llengua, etcètera, però no dictamina sobre qüestions lingüístiques, no entra en, respecte les qüestions lingüístiques, què és allò correcte o no allò correcte.

A nosaltres ens semblaria correcte i estaríem d'acord que el Consell Valencià de Cultura dictaminara, dictamine, sobre quina és la institució, com ha de resoldre's eixe problema... Per cert, problema que es manifesta especialment en el fet que estes resolucions, fins estes resolucions que fan una menció tan especial al tema de la llengua, s'han de presentar redactades en castellà a la Mesa de les Corts. I nosaltres considerem, per tant, que el Consell Valencià de Cultura sí que està fet per a això. El seu president ha dit que ells estan disposats a fer això, a dictaminar sobre qui, de quina manera, on hauria de situar-se l'autoritat lingüística. I fins i tot han manifestat i en els seus informes apareix que la seua composició no és la d'experts en filologia i lingüística, i per tant, no haurien de ser ells qui, en definitiva, haurien de dictaminar sobre eixes qüestions.

I a més, hi ha algunes coses que ens preocupen. Ens preocupa que el senyor president de la Generalitat, quan ve aquí a fer-nos esta proposta, allò que diu és: "com a poble tenim dret que la nostra pròpia llengua porte el nostre propi nom". A alguna cosa en l'aire li dispara, ell sabrà a què. Perquè, clar, nosaltres sempre hem parlat i ací sempre s'ha parlat del valencià i d'institucions com són el Consell Valencià de Cultura, l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, etcètera. No hem d'anar a importar res. Per tant, hipocresies en eixe sentit, les menys possibles, si realment es vol arribar que les coses puguen aclarir-se en un moment determinat.

Però després diu que tenim dret a disposar d'una autoritat lingüística pròpia. Clar que sí. "Si el valencià constituïx una senya d'identitat irrenunciable, seria absurd delegar la capacitat de decisió sobre ella a ningun òrgan que no estiguera a la nostra pròpia disposició." Home! Això ja és un poquet més sospitos. El que es vol és un òrgan que estiga "a la nostra disposició", a la seua disposició. (Remors.) A la seua disposició, sí. Perquè a més... -Senyors diputats, no s'avancen vostés que el senyor president féu un discurs molt llarg.- I a continuació dia: "i aquesta decisió la prendré de forma immediata". El consens no es busca després de dir que "aquesta decisió la prendré de forma immediata", el consens es busca abans, i abans eixe consens no s'ha buscat. Per tant, ací, amb manifestacions que són com a mínim sospitoses, sense comptar en absolut amb la pròpia aquesència de l'organisme al que se li vol encarregar i intentant marginar una institució com és l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana no van a tindre el consens per part del nostre grup parlamentari.

El senyor president:

Senyor Mollà.

El senyor Mollà i Martínez:

No el van a tindre perquè així no s'arreglen els problemes. Gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Mollà.

Passem a votar la proposta de resolució 33.118 en la proposta transaccional que ha segut objecte de debat. Senyories, comença la votació. 76 vots a favor, 10 en contra, 1 abstenció. Queda aprovada.

Següent proposta, 33.099 i 33.100, del Grup Socialista. Per a la seua defensa, el senyor Ayet te la paraula.

(Remors.) Senyories, per favor. Senyor Ayet.

Propostes del GP Socialista sobre l'autopista A-7 i l'AVE Madrid-València

El senyor Ayet Fortuño:

Senyor president.

Senyories.

Defensaré conjuntament la proposta de resolució relativa a l'A-7, a l'autopista A-7, i respecte l'Ave València-Madrid.

En primer lloc, respecte l'A-7, ens agradaria clarificar una qüestió que va ser un tant manipulada en algun discurs d'ahir. El preacord del ministre Borrell de maig del 95 mai va ser signat pel Consell de Ministres a Madrid, per oposició del Govern Valencià. El Govern Valencià va estar ferm en eixe moment en la contra a aquell preacord, i per tant, no es va firmar, i és un document que no existix des del punt de vista de l'eficàcia.

N'hi ha una altra diferència entre anteriors legislatures i l'actual en este tema, i és que mai hi ha hagut acords d'estes Corts dient que no respecte a la no-pròrroga i respecte a l'abaratiment del peatge. Ara sí que n'hi ha. Hi ha una proposició no de llei i una moció subsegüent, precisament del soci de govern, Unió Valenciana, recolzada pels altres grups de la Cambra excepte el Partit Popular, que en la proposició no de llei es va abstenir i en la moció subsegüent va votar en contra, demanant diverses qüestions. Demanant, per un costat, el rescat immediat, o en dos anys per una esmena que es va produir; demanant la rebaixa del peatge fins un 50% per a eixos dos anys, i en tot cas en la moció, que no es prorrogue més allà del 2006 la concessió.

Doncs bé, el Partit Popular, millor dit, el govern que sustentà el Grup Popular, en esta qüestió ha estat d'esquenes a esta Cambra i no solament no ha defensat la proposta d'estes Corts, adoptant una actitud prepotent, adoptant una actitud absolutament de poca, per al nostre punt de vista, ètica política de no defensar els acords d'estes Corts. Per un altre costat, l'empresa concessionària per boca del seu president, el senyor Cerón, ha plantejat que el govern del PP és partidari del peatge i és propeatge, i que la concessió podria prorrogar-se entre cinquanta i setanta anys. Són paraules del senyor Cerón, comptant amb el recolzament del Grup Popular.

En tot cas, la societat valenciana s'ha manifestat molt en contra d'esta decisió en distints àmbits: la Cambra de Comerç de València, la Federació de Transportistes de la Comunitat Valenciana, la Coordinadora de l'A-7, molts ajuntaments inclús del Partit Popular, de majoria del Partit Popular, s'han manifestat a la contra. En canvi, vostés des

del primer moment han criticat la decisió de les Corts, han dit que era vendre fum, han dit que era enganyar la gent i han dit que no anaven a defensar-ho, que anaven a quedar-se fora de la negociació perquè els havien ficat en un punt límit impossible de sustentar.

Pensem que això és una falta de respecte a estes Corts, pensem que és actuar amb prepotència, i no té cap possibilitat, des d'eixa postura del Govern Valencià, plegat en este cas als interessos del govern de Madrid, no té cap possibilitat de prosperar, i anem a trobar-nos amb una rebaixa del 30%, com s'ha anunciat; amb una pròrroga de concessió de quinze anys. I en conseqüència, anem a perjudicar durant molt anys la societat valenciana en esta qüestió, perquè si s'aprova, com demanava Unió Valenciana, la no-pròrroga, haguérem aconseguit que fóra Aumar la que haguera vingut a negociar i s'haguera pogut buscar solucions d'una espècie de peatge en ombra fins la data de finalització de la concessió.

En tot cas, per eixe motiu presentem la proposta de resolució, que el que fa és actualitzar tant la proposició no de llei com la moció subsegüent que es van aprovar en estes Corts per majoria.

Respecte l'Ave, ens trobem en una situació molt més greu. Va ser proposta electoral del Partit Popular. En la primera compareixença en setembre del 95 el senyor conseller va plantejar la necessitat que el govern de Madrid parlara de dades i que parlara de terminis i, en definitiva, de calendari i traçat, però ben prompte el secretari d'estat i el director general de Transports per carretera i ferrocarril, senyor Cascales, van dir que no era una prioritat per al govern central.

A partir d'ahí vam fer una pregunta al Govern Valencià des del Grup Socialista, i ens van dir que sí que constituïa una prioritat i que tenien el recolzament del president del govern de Madrid.

A continuació va aparèixer la filtració de l'informe d'Imeco respecte la possible falta de rendibilitat d'un Ave i que era suficient amb un tren de velocitat alta. A continuació, quan es va plantejar que inclús l'Ave Madrid-Barcelona-frontera anava a retardar-se, el president de la Generalitat va entrar en allò que jo denomine una cronologia de l'engany, perquè va començar a desvirtuar per complet el tema AVE. Una infraestructura tan bàsica i que afecta diverses comunitats planteja que es financie en base a fons autonòmics, que es financie en base a la iniciativa privada, que es financie en base a la Unió Europea i residualment pel govern central.

Això incorpora una desvirtuació total del projecte inicial, perquè naturalment, cada comunitat autònoma que participe marcarà temes de traçat que desvirtuaran el traçat correcte per a un Ave, que es la línia recta —per eixe pas per Albacete que exigirà Castella-La Manxa—; que incorpora la iniciativa privada sense distingir temes d'infraestructura o temes de superestructura amb temes de ferrocarrils, enfrontant-se a directives europees, i certament, fica en situació de greuge comparatiu la Comunitat Valenciana respecte a les altres iniciatives que s'han produït a l'estat espanyol en este tipus d'infraestructura, per exemple l'Ave Madrid-Sevilla, Madrid-Barcelona-frontera, Madrid-Vitòria i futura línia Còrdova-Màlaga. Doncs bé, el nostre president, en lloc de prendre la postura de l'alcalde de Màlaga el que planteja és que cal ho faça el govern de Madrid. I recentment —per acabar perquè s'acaba el temps— i recentment assumim un tren de velocitat alta que substituirà l'Ave. Perquè ¿quina altra cosa és la inversió que es planteja per a la millora fins a 220 del tren Madrid-València, a catorze anys de concessió amb empreses privades, sinó una espècie de pal·liatiu de l'Ave? És això. I és per tant un incompliment electoral. És

posar a la Comunitat Valenciana en una situació de retard i és incomplir una cosa que fins al moment s'ha defès, i no hi ha la valentia de dir que en aqueix tema s'ha fracassat.

El senyor president:

Gràcies, senyor Ayet.

¿Tanda en contra? Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent president.

Senyories.

Este diputat quan sent parlar en la tribuna al senyor Ayet i defensar allò que defensa i que mai ha defensat el seu grup mentre que han estat governant, tant a Madrid com a la Comunitat Valenciana, aplegue a la conclusió i dic, què pena, què ocasió vaig perdre de poder tindre un aliat en el grup majoritari socialista mentre que jo era oposició. Perquè planteja qüestions i reivindica temes que el Grup Parlamentari Popular sempre ha defensat des de l'oposició, i que ara té el compromís ferm de portar-ho endavant des del govern, des de la responsabilitat de governar la Generalitat.

Però clar, el que no es pot fer és demagògia, el que no es pot és canviar de criteri en cada moment. Perquè clar, el Grup Socialista presenta la resolució que diu "exigir del govern central la realització del projecte de construcció i inici de les obres durant la present legislatura i amb finançament estatal de l'Ave València-Alacant-Madrid". Però, bo, vostés no pensaven açò fa dos anys? ¿Açò és que la gràcia divina els ha inspirat de la nit al matí i els ha portat a la conclusió que cal demanar al govern popular allò que vostés mai han sigut capaços de defensar? No solament de defensar, ni tan sols de recolzar, quan els qui estàvem aleshores en l'oposició demanàvem a la cambra que s'aplegaren a aqueixos acords. Això vostés mai ho han fet. I ara, en aqueixa carrera desbocada de demagògia i d'intentar erosionar el govern, doncs plantegen qüestions que són impossibles de portar a la pràctica.

Mire vosté, si haguérem d'esperar a la realització del projecte de l'Ave que el govern de Madrid puga finançar-nos-lo, estaríem, o perdent un temps preciós o havent de destinar uns diners que tenen altra prioritat per a este menester. Per tant, el que plantegem els populars, el que plantegem i el compromís del president de la Generalitat que ahir va reiterar ací en la cambra, és sí a l'Ave que unisca la capital d'Espanya amb la Comunitat Valenciana. Faltaria més! Si torne a dir-li que des que érem oposició reclamàvem esta actuació. Per tant, estem enormement il·lusionats i esperançats que serà una realitat, però no en la manera que vosté planteja, el que volem és responsabilitzar a altres comunitats autònomes que es veuran beneficiades. I volem responsabilitzar a la iniciativa privada. I volem comptar amb fons europeus. Sí, sí. És un tema d'interés comunitari. Volem comptar amb fons europeus.

I aqueix és el compromís que té el Partit Popular. Clar que és una promesa electoral, i com a promesa electoral va a complir-se. I ho va dir ahir el president de la Generalitat ací en la cambra, i ho ha repetit en altres ocasions. I en açò s'està, senyor diputat. En açò s'està. Estem fent, des del govern, el que exigíem que vostés feren quan érem oposició, i no aconseguíem mai que vostés ens recolzaren el que demanàvem. Ja veu vosté el que són les coses. Encara recorde jo ací una iniciativa en què parlava de l'Ave i jo exigia que totes aquelles millores d'infraestructura ferroviària que arribaren a la ciutat de València que es prolongaren fins a Alacant. Vostés no m'admetien l'esmena—els seus companys, clar—, vosté és que no llig ara el *Diari de Sessions* de legislatures anteriors.

Per tant, sí, conforme ha dit el president de la Generalitat, a l'Ave que unisca la capital d'Espanya amb la Comunitat Valenciana, quan abans millor. Però per això cal responsabilitzar, tal com ja està fent el president de la Generalitat, a les altres comunitats autònomes interessades, a la iniciativa privada i a recaptar fons d'Europa per a portar-ho endavant.

La A-7. Bo, els canvis de criteri del Grup Socialista de la A-7 és que aplega un moment que u no ho comprén. Mire vosté, és cert que el Moptma, mentre que governava el PSOE va claudicar davant les pretensions d'Aumar totalment. És cert que a canvi d'un 15% tan sols de rebaixa, estava disposat, i ho va demostrar, a consentir la pròrroga de la concessió en el temps que demanava l'empresa concessionària. Això és cert. També és cert, que vostés, fins fa quatre dies, demanaven que es rescata l'autopista i no estaven d'acord en el plantejament que feia el Partit Popular, que s'aplegara a una rebaixa substancial, aproximadament no menys d'un 50% del peatge. Vostés estaven en contra d'això. I mire per on, la proposta que la seua senyoria ha presentat i acaba de defensar diu: "exigir del govern central la rebaixa del 50% en el peatge de l'autopista A-7 i oposar-se a la possibilitat d'una pròrroga més enllà del termini de la seua concessió".

Hi ha un canvi totalment clar de criteri. Ja no demanen el rescat, ja s'han donat compte que això és impossible, i que és més beneficiós una rebaixa substancial, perquè tindria efectes econòmics immediats; si s'aprovara demà, si es firmara demà des de despús-demà estarien beneficiant-se tots els usuaris de l'autopista d'aqueixa rebaixa substancial. Per això vostés ara canvien de criteri i accepten el que ha estat dient en tot moment el govern de la Generalitat i el Grup Parlamentari Popular, així està firmat pel senyor Moreno i aqueixa és la iniciativa 33.100 que la seua senyoria ha defensat.

Però clar, fan una matisació, i és oposant-se a la possibilitat d'una pròrroga més enllà del termini de la seua concessió, en l'any 2006. A canvi d'un 15%, el que fera falta; a canvi d'un 50%, ni un dia més. Bo. Com es conjuga açò? Jo no sé com es pot conjugar que una empresa concessionària, una empresa que té un dret d'explotació d'una via, renunciï al 50% del preu que cobra de peatge a canvi de res. A canvi de res.

Jo francament no m'ho explique. No m'explique on viuen vostés. Jo no sé si estan en un altre hemisferi o on és on estan, perquè el que canvien de criteri constantment ja estem acostumats al llarg de la legislatura, però que demanen una cosa molt important a canvi de res. Alguna cosa hauran de concedir-li a qui ha de cedir i rebaixar aqueix peatge. No crec que siga per simpatia. No crec que siga tan sols perquè el Partit Socialista, una vegada més ha canviat el seu criteri respecte de l'autovia, i ara, allò que el senyor Borrell sempre estava disposat a concedir, i el senyor Lerma es callava, es callava—sí, senyor Ayet—es callava; ara resulta que hi ha que fer-ho, cal fer-ho conforme deia el Partit Popular, una rebaixa substancial, no menys d'un 50%, però atenció, que no es prorrogue ni un sol dia. Vosté sap que això és impossible. En una negociació sempre ha de cedir una part i ha de cedir altra part. I el que sí que deu tindre ben clar és que el govern de la Generalitat, l'actual govern de la Generalitat, no donarà el vist-i-plau, no acceptarà cap solució que no siga beneficiosa per a la societat civil valenciana, per als usuaris de l'autovia. I això passa, conforme hem dit sempre, per la rebaixa substancial almenys d'un 50% del preu del peatge.

Res més, senyories, i moltes gràcies. Per tant—perdó—anem a votar òbviament en contra de les dues propostes.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

El senyor Ayet, que es l'autor de les propostes, sol·licita gestualment la votació per separat.

El senyor Maluenda Verdú:

Ah! Molt bé.

El senyor president:

No hi ha cap inconvenient.

Senyories... Senyories, votem en primer lloc la proposta 33.099. Comença la votació. 36 vots a favor, 50 en contra, cap abstenció; queda rebujada la proposta 33.099.

Passem a votar a continuació la proposta 33.100. Senyories, comença la votació. 44 vots a favor, 41 en contra, 1 abstenció; queda aprovada la proposta.

Següents propostes: 33.082, 83, 84, 85 i 97, del Grup d'Esquerra Unida-Els Verds... (remors) Senyories, per favor. Per a la seua defensa, el senyor Mollà te la paraula.

***Propostes del GP Esquerra Unida-Els Verds
sobre TVV, l'Institut Interuniversitari de Filologia,
l'explotació de l'A-7, obres d'infraestructura hidràulica
i les zones ZAU***

El senyor Mollà i Martínez:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

Anem a defensar cinc propostes de resolució; per tant, molt breument cadascuna d'elles. La primera d'elles, la 33.082 planteja que les Corts Valencianes acordem necessari que es produïska el cessament immediat de la direcció de Televisió Valenciana per la mala gestió econòmica de l'ens, per les discriminacions personals i polítiques efectuades i per la no adequació de la seua actuació a la Llei de creació de Radiotelevisió Valenciana. I reclamem al Consell de la Generalitat que adopte les mesures que conduïsqen a aquesta finalitat.

Jo crec que, efectivament, segurament molts de nosaltres ja veiem en molt poques ocasions... Però precisament això és el que, és una de les raons per les que fem la proposta, la depauperació de la programació que s'ha produït en Televisió Valenciana. Però a més, tots els grups parlamentaris tenen la informació sobre com s'està produint una discriminació, fins i tot, un apartament, un acomiadament fins i tot de professionals perquè no concorden amb les idees dominants. I tot el món sap que el dèficit acumulat de la Televisió Valenciana en aquests moments, segurament a final d'any, superarà els 10.000 milions de pessetes. Això és més que suficient. Per molt menys que això Roig li ha dit a Valdano que se n'anara. Per tot això el director de Televisió Valenciana hauria d'anar-se'n.

Senyores diputades, senyors diputats. Hi ha una altra proposta de resolució que nosaltres pensem que podria ser el consens que abans no han sigut capaços d'arreglar, i és la següent: "Les Corts Valencianes acordem que en un termini de sis mesos es presente davant les Corts un projecte de llei que, basat en els informes del Consell Valencià de Cultura, situe les competències sobre la lingüística valenciana en l'Institut Interuniversitari de Filologia". Aqueixa és la possibilitat del consens. La intervenció del Consell Valencià de

Cultura, però la legislació des de les Corts Valencianes per a situar la competència lingüística allà on estan les persones que són competents en els temes lingüístics: els filòlegs, l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana.

També tenim una proposta en el sentit que no s'accepte cap pròrroga de la concessió de l'explotació de l'autopista A-7, i que el que es negocia és la rebaixa, sense cap possibilitat de pròrroga, fins i tot arribar a la gratuïtat abans que acabe aqueixa concessió.

La 33.097 té per objecte introduir algun element en el que s'ha plantejat aquí respecte els incendis forestals i la tasca precisament de prevenció. La tasca de prevenció d'incendis forestals no pot representar la destrucció d'importantes masses forestals. La prevenció dels incendis forestals no poden representar talfocs de 500 quilòmetres, i per això nosaltres proposem que les Corts Valencianes acordem que el Consell suspenga en aquests moments aquesta pràctica de l'obertura de talfocs fins que s'estudien altres mecanismes que s'han estat, i s'han defensat ací en estes Corts per part pràcticament de tot el món. Tot el món ha dit ací que no era la via dels talfocs aquesta que s'havia d'impulsar, i hui en dia en les ZAU, en les zones d'actuació urgent, la tasca prioritària que s'està desenvolupant és precisament la de fer talfocs, alguns d'ells de dimensions escandaloses.

I la proposta de resolució 33.085, que fa referència a eixa important part de la població en diverses comarques del País Valencià que té un abastiment d'aigua potable, que té de potable el nom, però és un eufemisme perquè supera en molt eixe llinar de 50 parts per milió de nitrats, que l'Organització Mundial de la Salut estableix con el llinar de la potabilitat de l'aigua per al consum humà, de l'aigua per boca.

Al voltant d'eixa proposta s'arribat a una esmena transaccional, que donaré lectura i passaré a la Mesa perquè no la té en estos moments, que diu "que les Corts Valencianes manifesten el seu suport al Pla d'actuació en matèria d'abastament d'aigua potable als municipis de la Comunitat Valenciana elaborat per la Coput, e insten al Consell a incloure als pressuposts de la Generalitat les partides necessàries per a executar, amb la major celeritat possible, les actuacions previstes en l'esmentat pla, de manera que quede garantida la potabilitat de l'aigua de consum humà a tota la població valenciana. El conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports compaixerà davant les Corts en un termini de sis mesos per informar del compliment d'aquesta resolució".

Moltes gràcies, per la seua atenció.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Mollà.

Tanda en contra, senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, molt excel·lent president.

Senyories.

Evidentment, a l'haver arribat a una esmena transaccional de la proposta de resolució 33.085, per tant queda fora del debat, i passàrem a debatre la resta de les altres quatre propostes de resolució. I per a manifestar els vots en contra del Grup Parlamentari Popular a totes i cadascuna d'elles.

La proposta de resolució 33.082 parla de Radiotelevisió Valenciana i diu clarament que es demana que es produeisca el cessament immediat de la Direcció de Televisió Valenciana. Lògicament, el Grup Parlamentari Popular va a votar en contra perquè creem que açò és una denuncia incorrecta, que només té un ànim, i és l'ànim de desqualificar. L'ànim de desqualificar, i sobretot de fer una crítica destructiva que

deteriora la imatge de l'ens públic de Radiotelevisió Valenciana, i crec que no és bo que es dediquen a fer crítiques destructives a un ens tant important que afecta a la imatge de Radiotelevisió Valenciana.

A part que el Consell no és el competent per a fer este cessament, però no és important açò, nosaltres no sols no volem el cessament de la Direcció de Televisió Valenciana sinó que a més a més este grup parlamentari Popular ací, públicament en la trona, recolza la Direcció de Radiotelevisió Valenciana per la gestió que està fent al front de la mateixa. Les dades son tossudes i estan aquí: en uns dels pressupostos més baixos de totes les televisions autonòmiques d'Espanya tenim una màxima audiència que històricament mai havia tingut Canal 9, i si ferem bona aquella cosa que deia l'anterior director, senyor Amadeu Fabregat, "que la bona gestió es medix per l'audiència" caldria qualificar-ho amb bona nota la nova Direcció de Radiotelevisió.

Però a més a més s'ha creat també una segon cadena, Notícies 9, en Televisió Valenciana, que va a facilitar el compliment del Pla d'actuació aprovat pel Consell d'Administració, i també el compliment de la Llei de creació de l'ens. També s'ha creat dintre d'eixe política de participació l'Estatut de Redacció, que era demanat pels professionals i pels treballadors de la casa. L'anterior govern en més de dotze anys ha sigut incapaç o no vulgué de cap de les maneres crear eixe Estatut de Redacció, que sí amb un govern del Partit Popular s'ha creat en Radiotelevisió Valenciana.

Per tant, nosaltres anem a votar en contra perquè els resultats i la gestió està sent bona, i perquè el que no entenem és que hi haja una crítica destructiva, d'acossament i enderroc contra Radiotelevisió Valenciana.

Respecte a la proposta de resolució 33.083, que fa referència a què es presente en el termini de 6 mesos un projecte de llei per tal que basat en els informes del Consell Valencià de Cultura situe les competències sobre matèria lingüística valenciana a l'Institut Interuniversitari de Filologia, dir clarament que anem a votar en contra per una raó de pes, acabem d'aprovar ací en esta Cambra fa uns moments una esmena transaccional que allò que fa és que li diu al Consell Valencià de Cultura que dictamine.

Esta proposta de resolució que vostès presenten clarament va contra l'esperit de diàleg i de consens aprovat fa uns moments per la majoria dels grups parlamentaris, i per la majoria de representants d'esta Cambra. No és procedent, ni molts menys, fer una proposta en la qual prèviament als informes que ha d'elaborar, i al dictamen que ha d'elaborar el Consell Valencià de Cultura ja s'indique l'organisme on han de recaure les competències en matèria lingüística. Això és un contrasentit, va contra l'esperit d'allò que hem aprovat, i per tant nosaltres no podem, de cap manera, tampoc aprovar-li esta proposta de resolució.

També la proposta de resolució 33.084 referent a la A-7, jo crec que tant per este debat general, com en altres ocasions, el Grup Parlamentari Popular ja ha demostrat la coherència en este sentit de fer allò que més beneficia a tots els ciutadans de la Comunitat Valenciana, i de negociar que el peatge siga el més barat possible, intentant reduint-lo fins al menys un 50 per cent. S'ha manifestat, eixa és la postura que té el govern, eixa és la postura que el grup parlamentari per tant recolza, i no podem aprovar-li la proposta que vosté ens fa.

I la última proposa de resolució, la 33.097, referida a la política de tallafocs, dir-li que només hem de vore el gran èxit que estan tenint les polítiques del govern respecte a la prevenció i a l'extinció d'incendis. Aquí estan els resultats, aquí estan les estadístiques. Per tant creem que eixes són les polítiques adequades i encaminades per a la prevenció i extinció d'incendis, i per

a preservar el nostre medi ambient a la Comunitat Valenciana, i en eixe aspecte també anem a votar en contra.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Castellano. Si les seues senyories ho estimen oportu, votarem primer l'esmena que ha segut objecte de proposta transaccional, i després del bloc següent ya preguntarem el desglossament de les votacions.

Per tant, en principi votem la 33.085 en la proposta transaccional que el senyor Mollà ha llegit. Senyories, comença la votació. 87 vots a favor, cap en contra, cap abstenció, queda aprovada.

Ara si son tan amables, del bloc d'esmenes 82-83, 84-97, el desglossament... Ha sol·licitat la paraula el senyor Mollà, que es l'autor de la proposta.

Senyor Mollà, te veste la paraula.

El senyor Mollà i Martínez:

Moltes gràcies, senyor president.

El Grup Parlamentari Esquerra Unida-Els Verds considera que tractant-se de propostes de resolució, probablement, tant les nostres com les dels altres grups, i tampoc sent tantes, allò que caldria fer en tot cas és que es votarem per separat cada una d'elles. En tot cas, fins i tot aquelles que pogueren tindre algun tipus de relació, com són propostes de resolució diferents que es pugen votar separatament. Pensem que tampoc li lleva massa temps a l'assumpte i són diferents, sinó s'hagueren presentat conjuntament.

Gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Mollà.

Per tant en este bloc, després de la petició feta, i esperem que en els blocs successius d'Esquerra Unida-Els Verds aixina es fara, donat que vostès son els proponentes, i per tant tenen tota la legitimitat del món d'aixina poder-ho proposar. El restant de grups parlamentaris ya faran al·lo que estimen oportu des de la llibertat i l'opció que tenen.

Per tant, d'una en una el bloc defes per Esquerra Unida-Els Verds en estos moments, en primer lloc passem a votar la proposta 33.082. Comença la votació. Per 41 vot a favor, 46 en contra, cap abstenció, queda rebujada.

Votem a continuació la proposta 33.083. Senyories, comença la votació. 11 vots a favor, 46 en contra, 29 abstencions, queda rebujada.

Votem a continuació la proposta 33.084. Senyories, comença la votació. 44 vots a favor, 41 en contra, 1 abstenció, queda aprovada la proposta.

Passem a votar a continuació la proposta 33.097. Senyories, comença la votació. 41 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció, queda rebujada.

Passem a continuació a les propostes del Grup Mixt. Per a la defensa de la 33.117, el senyor Ferraró te la paraula.

Proposta del Grup Mixt sobre llibres de text

El senyor Ferraró Sebastià:

Sí, senyor president, per a demanar que es llisca la proposta de resolució i que passe directament a votació.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Ferraro. Es demana la llectura de la proposta que diu: "Les Corts Valencianes acorden recolzar la postura del Consell per tal que tots els llibres de text que hagen de ser supervisats per la Conselleria de Cultura i Educació s'adeqüen a la realitat històrica i a lo que dispon l'Estatut d'Autonomia en matèria lingüística, aixina com que se deshomologuen aquells texts que no complixquen en estos requisits".

Senyora Marcos, tanda en contra. Te la paraula.

La senyora Marcos i Martí:

Senyor president.

El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida-Els Verds va votar en contra a esta proposta de resolució, i va a votar en contra per múltiples motius. En primer lloc, ahir mateixa el Consell General de l'Institut Interuniversitari de Filologia va fer pública la seua condemna a les amb les que el govern valencià intenta tergiversar la nostra història i la identitat filològica del valencià en els llibres de text, fins i tot en aquells destinats a l'ensenyament secundari.

Al mateix temps l'Institut Interuniversitari ha denunciat que es volen excloure les denominacions Regne de València i País Valencià, que tenen vuit i tres segles de antiguitat i que, com totes les seues senyories sabran, està inclòs al preàmbul del nostre Estatut. I, a més a més, el mateix institut denuncia que la manipulació als llibres de text constitueixen una mostra inacceptable d'ingerència del poder polític en l'àmbit científic.

Però, a més a més de tot això, nosaltres entenem que aquest suport a la postura del Consell pel que fa referència a la supervisió dels llibres de text i a la modificació de la nostra història, la nostra cultura i fins i tot del que diu la comunitat científica, més que una adaptació a la legislació autonòmica i a la realitat social, és una pura i dura depuració ideològica i política dels llibres de text i, a més a més, és fins i tot un atac a les llibertats.

Perquè, mireu vostés, hi ha una cosa que es diu la llibertat de càtedra, hi ha una cosa que no l'estan explicant als ciutadans i a les ciutadanes, i és que jo, com a professional de l'ensenyament, em puc dur a classe el diccionari de la real acadèmia de la llengua i puc llegir en classe la denominació de valencià. I vostés no em poden impedir que jo utilitze això, ni poden impedir-me que jo les diga al meus alumnes que compren un llibre de Barçanova. I no ho poden vostés impedir, perquè no poden que, malgrat que deshomologuen formalment un llibre de text, això vol dir que li lleven una frase en la segona pàgina, però jo continue utilitzant-lo. I no poden impedir que qualsevol llibre legalitzat al si de l'estat espanyol, en qualsevol comunitat autònoma, jo el puga utilitzar com a professor en la meua classe.

Però és que és més. No sols no poden impedir això, i per tant l'únic que estan fomentant és l'autocensura, és que també hauran d'explicar-li a la gent per què si jo en la meua classe dic castellà o espanyol algú m'ha de dur a la presó o algú em diu que conculque la llei. Jo puc utilitzar el terme espanyol o el terme castellà i un dels dos no està recollit en la Constitució, però ningú posa en qüestió que siga la mateixa llengua. I això no és un delicte. I precisament el que vostés estan fent és el xantatge a les editorials i és el que esta proposta de resolució vol remarcar. Quan, a més a més, el que han de fer vostés és, si hi ha delicte, portar a l'editorial als jutjats. Però no és això, és la boira, és l'autorepressió, és l'autocensura. I nosaltres no podem estar en contra de les llibertats. I és llibertat que cadascú en el llibre de text faça expressió d'allò que comparteix amb la comunitat científica.

És per això, senyor Ferraro, que nosaltres creem que este text de donar suport al govern està vosté donant suport a una irregularitat legal. Perquè a més a mi m'agradaria que el senyor conseller o el govern diguera en què pot amenaçar a les editorials, perquè m'agradaria. Fins ara no hi ha cap escrit, és tot de verb, senyor Ferraro. Per què? Perquè legalment no és més que un *farol*. És que no poden vostés conculcar la llibertat de càtedra, no poden vostés conculcar la llibertat d'expressió. I per molt que no els agrade *e pur si muove*. I, malgrat el que intentà l'Inquisició, la ciència continua avançant i els principis científics i acadèmics per molt que un vulga des de la conselleria, com deia jo ahir, convertir-la en un mecanisme *orwellià* de rescirure la història, això no és possible, no és possible perquè la història no té més que un camí i la realitat científica no té també més que un camí.

Per tant, nosaltres no li podem donar suport a això. Però, a més a més, denunciem que des d'estes Corts el que li dóna el suport a aquesta proposta està combatent les llibertats, combatent la llibertat de càtedra, combatent la llibertat d'expressió, combatent la llibertat científica. I això haurien les seues senyories, sobretot les qui presumeixen de ser de centre, les qui presumeixen de tindre una mena de coneixement intel·lectual, haurien de tindre molt present que hi ha coses que no es poden ni s'han de recolzar, perquè els àmbits polítics, els àmbits polítics democràtics no poden votar ni poden posicionar-se a favor de resolucions que estan en contra de les llibertats.

Gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyora Marcos.

Senyories, passem a votar la proposta 33.117. Comença la votació. 46 vots a favor, 41 en contra, cap abstenció, queda aprovada.

Passem a les propostes del Grup Nacionaliste Unio Valenciana. Per a defendre la 33.056 te la paraula el senyor Crespo. (*Remors.*)

Senyories, per favor. Senyories, si son tan amables. Senyories. Senyories. Per favor. La novetat dels coloretos ya comprenc que es una cosa que dona per a comentar, pero, per favor, comentem en silenci. Moltes gracies.

Senyor Crespo, te la paraula.

Proposta del GP Nacionaliste Unio Valenciana sobre millora del Pla d'habitatge

El senyor Crespo Samper:

Moltes gracies, senyor president.

Señorías, presentamos una propuesta de resolución relacionada con el mundo de la construcción y de la vivienda. Y, en el breve tiempo que tengo para defender esta propuesta, quiero indicar dos cuestiones. Pasaré a la más importante. Y es que la tipología de uso de las viviendas en nuestra nación, y por supuesto en la Comunidad Valenciana, por una deformación lógica y que es explicable a lo largo del tiempo, ha ido de una forma mayoritaria hacia la adquisición de la vivienda y no a su uso en alquiler. Esto, evidentemente, es un gran inconveniente para la movilidad del trabajo en una sociedad moderna, es una mala solución que nos separa de Europa, en donde el número de viviendas en alquiler es muy superior proporcionalmente al español, y

es també una mala solució per a l'afiançament, inclús econòmic, de la rentabilitat de la inversió.

Señorías, quien construye viviendas en general es padrastró de sus obras, porque las vende; y quien las alquila, en general, es buen padre, porque tiene la renta asegurada de aquello que deja en alquiler. Y esto es una realidad social española que tenemos que asumirla de una forma muy clara, muy clara. Y sin embargo, por razones sociológicas, como consecuencia de una guerra civil y como consecuencia de unas políticas de afirmación de la propiedad o de la extensión de la propiedad que decían que era causante de las revoluciones, se intentó por todos los medios que hasta el ciudadano con menos posibilidades pudiera tener algo en posesión. ¡Qué menos que una vivienda!

Pues, bien, si España ha avanzado muchísimo desde entonces, si España quiere entrar en Europa, que lo merece, y quiere entrar dentro de una política más liberal, de mayor movilidad de sus ciudadanos y de mayor movilidad de los puestos de trabajo y de empleo, tiene que entrar por una política que asegure que las viviendas en alquiler son una buena inversión para los que dinero tienen y una buena solución para las personas que a lo largo del tiempo van acomodando su familia con las necesidades o con los gustos, preferencias o situaciones, que son muy personales, y que yo evidentemente no juzgaré. La vivienda en alquiler puede ser grande cuando la familia es numerosa y, en el devenir de los años, la vivienda en alquiler puede ser pequeña para quien ya a cierta edad ha llegado a una estabilidad familiar y está próximo sencillamente a su jubilación o a su desaparición física. Por eso proponemos que se fomente ese tipo de viviendas.

Y, por último, no como cuestión principal pero con la idea de llevar agrupados de alguna manera los temas de la vivienda en dos cuestiones que no tienen nada que ver, intentamos que se apruebe, y por eso lo presentamos, que se solucionen los problemas que el tránsito de la anterior al presente en los planes de vivienda han causado los ciudadanos. Muy largo y muy complicado sería explicar esta cuestión. Y también hablar de la escasa incidencia que ha tenido esto, tampoco vamos a exagerar. Pero precisamente, como creemos desde Unión Valenciana que es posible su solución, dando una información adecuada, y creemos que se puede hacer algún sacrificio económico —no muy grande— para dar satisfacción a las personas que de buena fe, repito, de buena fe no han sabido manejarse por los vericuetos de la administración o que en algún momento han recibido erróneamente una mala información, solicitamos que sus señorías respalden esta iniciativa.

Nada más y muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Crespo.

Tanda en contra, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt Excel·lent President. Senyories.

La iniciativa que l'il·lustre diputat el senyor Filiberto Crespo acaba de defensar, la proposta de resolució, no podem acceptar-la perquè consta de tres parts. En una de elles diu que el Consell millora el pla de la vivenda actual. El Consell ja ha manifestat en nombroses ocasions la necessitat de posar en marxa un nou pla de vivenda en col·laboració amb el ministeri de foment, tant per a millorar les prestacions previstes en l'actual pla 1996-1999, com sobretot perquè la Generalitat ha adoptat mesures que han permet avançar en dos anys el compliment dels objectius previstos

per a tot quadrienni. En este sentit, des de la Coput, ja s'han formulades propostes concretes a l'administració de l'estat sobre algunes de les orientacions que hauria de tindre el nou pla, que seria convenient posar en marxa en 1998.

La segona part de la proposta diu que se solucionen els problemes que el trànsit de l'anterior pla al present han causat als ciutadans. Com s'ha senyalat en distintes intervencions del conseller d'Obres Públiques sobre esta qüestió, el principal problema el que trànsit d'un a altre pla podria haver causat als ciutadans era haver deixat sense ajuda a milers de famílies que tenien reconeguts dintre del pla 1992-1995 els seus drets, però que al termini d'estes s'havien quedat sense recursos per la imprevisió dels anteriors gestors; en romà paladí perquè els socialistes no van dotar dels suficients diners al pla 1992-1995. I el Consell ja va fer tot el necessari per a solucionar este problema, assegurant recursos financers suficients i establint un règim transitori el suficientment ampli per a donar cobertura a totes estes famílies, que està garantit.

I la tercera part és que s'aprofunditze en noves iniciatives per a potenciar el lloguer de la primera vivenda per a menors de 35 anys. El Consell comparteix el criteri de que cadascuna de les orientacions que ha de tindre el nou pla de la vivenda és precisament potenciar tant la vivenda en lloguer com les ajudes a joves que accedeixen per primera volta a una vivenda.

Per tant, senyories, en allò essencial, en allò fonamental, estem d'acord amb la proposta que se'ns fa. Però no podem acceptar-la perquè fa eixa menció de la responsabilitat del Consell a l'interregne entre un pla i altre, quan, com he dit, és una cosa que ja està resolta.

Per tant, jo propose una esmena transaccional, el meu grup, però, on arplega les qüestions que l'il·lustre diputat d'Unió Valenciana ha dit des de la trona, eliminant eixa referència a l'interregne entre un pla i altre. I seria el text:

"Les Corts Valencianes insten el Consell a promoure, en col·laboració amb l'administració de l'estat i en el marc d'una acció concertada amb les restants comunitats autònomes, la posada en marxa d'un nou pla de vivenda que, entre altres mesures, potencie les ajudes a la vivenda en lloguer i les ajudes als joves que accedixen per primera vegada a la vivenda".

I demane de la magnanimitat de la presidència un breu recés per a intentar aplegar a un acord amb l'il·lustre diputat que ha fet la proposta i que l'ha defensat.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Senyories, acaben d'escoltar vostres la sol·licitud del senyor Maluenda d'un recés per tal de fer una transaccional.

Senyories, com tinc entes, tinc entes que alguns de vostres, per qüestions de la pròpia llibertat de cadascu, no han pogut escoltar lo que el senyor Maluenda ha dit, m'he permès la llibertat de recordar-ho i dir que, en funció de les paraules que abans s'han dit, i tenint en conte que es una esmena transaccional *in voce* que es presenta a una proposta ya defensa, lo primer que fare, per economia processal, es preguntar-li al grup que es objecte de l'oferiment si estan disposats a acceptar la transaccional.

Per tant, el senyor Crespo te la paraula.

El senyor Crespo Samper:

Senyor president, en primer lloc, agrair la deferència del senyor Maluenda, del Partit Popular, per fer esta oferta. I, en segon lloc, dir-li, igual que li he dit ades, que no l'acceptare.

Res mes i gràcies.

El senyor president:

Moltes gracies.

Senyor Maluenda, per favor. Senyor Maluenda, assente's un moment, per favor.

Voste ha fet una oferta d'una transacció. El grup a qui veste li oferix la transacció manifesta que, coneixent-la, no l'acceptarà. Per tant, lo que procedix es, esgotades les tantes a favor i en contra, votar.

Li pregue, per favor, que accepte...

¿Una qüestió d'orde? La presidència no observa cap desordre. Però, no obstant això, te veste la paraula...

El senyor Maluenda Verdú:

Molt breument.

Jo crec que és una qüestió d'ordre necessària.

Si vostè repassa el *Diari de Sessions* quan es publique observarà que jo he fet una petició per a negociar, és a dir, intentar aplegar a un acord amb Unió Valenciana; no és que fóra condició *sine qua non* la transaccional que jo en veu he fet des de la trona. El que m'ha estranyat és que el Grup d'Unió Valenciana no estiga disposat a negociar. Que és el que jo he demanat, un recés per a negociar i intentar aplegar a un acord. Així ho he dit i apel·le a la publicació del *Diari de Sessions*.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Senyor Maluenda, aixina ho havíem entes tots.

Per tant, passem a votació la proposta número 33.056. Senyories, comença la votació. 45 vots a favor... (remors) Senyories, per favor. 45 vots a favor, 41 en contra, cap abstenció. S'aprova la proposta 33.056 (*Alguns aplaudiments*.)

Passem, a continuació, a les propostes del Grup Parlamentari Popular.

Per a la defensa de la 33.124; te la paraula el senyor Clemente.

Proposta del GP Popular sobre el Pla per al foment de l'ocupació estable

El senyor Clemente Olivert:

Muchas gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Nosotros, nuestro grupo, ha presentado una propuesta de resolución que pensamos que es una propuesta de resolución más completa que otras propuestas de resolución que ha presentado un grupo posteriormente. Y que, desde luego, lo que viene a instar es a la conselleria, a la Conselleria de Empleo, Industria y Comercio, a que continúe con las medidas establecidas en el Plan para el fomento del empleo estable. Esta propuesta de resolución lo que pretende es que sea un plan del año 98 y 99.

Es un hecho, señorías, que en esta Comunidad Valenciana se ha creado empleo, y además ese empleo es de mayor calidad. Eso ha sido posible, sin duda, al acuerdo por la reforma laboral. Pero, así mismo, a este Plan valenciano de empleo estable. La media de contratación indefinida en los primeros meses de este año era del 3,8%. En este momento los contratos indefinidos frente a los totales son el 9,87%, lo cual supone un aumento del 260%.

De todas formas, no es la idea de esta propuesta de resolución entrar con sus señorías en una guerra de cifras. Ayer ya se debatió mucho sobre este tema y, desde luego, no me

gustaría volver a entrar en ello. Pero, desde luego, lo que sí quisiera es realmente convencerles que el acuerdo valenciano de empleo y formación es un acuerdo que llega donde no ha llegado la reforma laboral, porque llega a colectivos donde no llegaba; es un hecho que llega a miembros de familias que están todos en paro, que llega también a mujeres que se incorporan al mercado de trabajo y a familias monoparentales con hijos a su cargo.

Desde luego, la propuesta de resolución —insisto— es más completa que la que plantea el Grupo Izquierda Unida-Els Verds. Y, desde luego, yo le pediría a este grupo que la retirara y al resto de los grupos de la Cámara que votaran a favor. Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gracies, senyor Clemente.

Tanda en contra, senyor Montesinos.

El senyor Montesinos Chilet:

Senyores i senyors diputats.

El Grup Socialista lamenta que un tema tan important per tots els valencians —com fou reconegut ahir pel president Zaplana i per tots els grups polítics en la Cambra— el Grup Popular, en un tema que havia de tindre un consens de totes les forces polítiques i socials, haja preferit plantejar una resolució que, en la temptació, com no, de donar-se autobombo i a dir que “continuará la eficacia de las medidas ya establecidas” i el que estan fent, que hagueren plantejat una cosa, haver renunciat a l'autobombo, a l'arcadia feliz, i haver reconegut que fa falta eixe pla d'ocupació contra la precariedad. Perquè no és seriós, no és seriós plantejar este tema i, a la vegada, en una situació que la Comunitat Valenciana està tenint menys reducció de l'ocupació que la mitja nacional —estem un punt per dalt de la mitja nacional—, que tenim la major precariedad de l'estat, el 37%, i que estem reduint a un ritme més lent, en un procés de bonança, l'ocupació, vulga presentar una resolució en la qual s'ha de reconèixer tot l'autobombo que ahir donava el president Zaplana.

Jo crec que això no és per a fer este tipus de polítiques, són tant serioses que no havien de ser element de fer polítiques partidistes, polítiques d'alguna manera que estan més en contra dels interessos de la imatge de cadascú i haver buscat el consens amb tots els grups d'esta Cambra que estaven disposats a donar-lo si no haguera prevalgut en este cas més la temptació de reafirmar “que todo va bien” i “que todo es maravilloso”, en compte del que és més important, que és precisament esta presentació d'un programa plurianual per l'ocupació estable, que tant necessitats estan els valencians i les valencianes.

Per eixes qüestions, el nostre grup s'oposa i votarà en contra d'esta proposta de resolució.

El senyor president:

Gracias, senyor Montesinos.

Senyories, votem la proposta 33.124. Comença la votació. 46 vots a favor, 38 en contra, cap abstenció. S'aprova la proposta.

Propostes del Grup Socialiste. Per a defensar la 33.101, la senyora Lorenz te la paraula.

La senyora Lorenz Sos:

Gracias, señor presidente.

En primer lloc, indicar-li que hi ha una errada mecanogràfica en la proposta. I on diu: “área sanitaria 03”, ha de dir “área sanitaria 02”.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Com han escoltat les seues senyories, s'ha de corregir "àrea sanitària 03" per "02".

Te la paraula la senyora diputada.

Proposta del GP Socialista sobre creació d'un hospital comarcal de la Plana Baixa

La senyora Lorenz Sos:

Gràcies, senyor president.

Senyories, l'objectiu de la proposta presentada és que el Consell estiga recolzat per aquestes Corts en la decisió política anunciada pel conseller de Sanitat el 5 de setembre, de construir l'hospital comarcal de la Plana Baixa.

I per què aquesta proposta? Declaracions del senyor conseller a febrer del 97, en una compareixença per a parlar de la construcció de l'hospital d'Alzira, de la Ribera, deia concretament —i faig referència a ell per a utilitzar les mateixes paraules—: "La Ley 14/86, de 25 de abril, general de sanidad, establece en su artículo 65 que cada área de salud debe estar vinculada al disponer, por lo menos, de un hospital general encargado tanto del internamiento clínico como de la asistencia especializada y complementaria que requiere su zona de influencia. Asimismo, la Orden 6 de junio del 89 de la Conselleria de Sanidad y Consumo creó la comisión del mapa sanitario de la Comunidad Valenciana asignándole, entre otras funciones, la de delimitar las áreas de salud, así como la necesidad de dar cumplimiento a las previsiones legales que, como todas sus señorías saben, ha sido ampliamente sentida, frecuentada y frecuentemente reivindicada por todas las corporaciones municipales, en este caso hago referencia a la comarca de la Plana Baixa".

I a més a més perquè disposa, senyor conseller, senyories, en estos moments fem un estudi ràpid dels pressupostos del 97, ha tret el 40% del que suposaria el finançament de la construcció de l'hospital de la Plana Baixa. Dels 5.000 milions en estos moments jo trac 2.000 milions. D'on?:

Fundació Menezo, 500 milions de pessetes, no està constituïda, tinc entès que no es constituirà dins del període de l'any 97.

Inversions Hospital Gran via, no fan falta aquestes inversions donat que es rebutja per part de l'estudi tècnic.

Una modificació de crèdit per a la subvenció al futbol, que el senyor president de la Generalitat es va comprometre públicament a revertir els vora 500 milions de pessetes a la Conselleria de Sanitat.

I per què no també? En els pressupostos del 97 apareix una partida de mil milions de pessetes en prestacions externes per a l'Hospital Provincial. És coneixedor el senyor conseller que la transferència de pacients a l'Hospital Provincial de Castelló és mínima. Jo tan sols li deixaré 500 milions de pessetes. Per tant, disposa de 500 milions més. En estos moments té 2.000 milions de pessetes. El 40% del pressupost de finançament d'este hospital.

També ho demanem, senyories, per la demanda que ha sigut generalitzada. Es troben en estes Corts regidors i regidores de pobles d'esta comarca, i tots ells, tots i totes elles han demandat aquesta construcció des de fa prou anys. Però a més a més els sindicats la recolzen, a més a més la diputació la recolza i crec que cap grup d'aquestes Corts pot ne-

gar-se a la construcció d'aquest hospital comarcal. I la seua necessitat queda confirmada, segons declaracions del senyor conseller, per l'estudi tècnic.

Demanem en aquesta proposta les condicions bàsiques de l'hospital, es dir, en les mateixes que el senyor conseller va dir, com a hospital bàsic de referència d'una comarca, en fer referència a l'Hospital de la Ribera, que diu: "Ofrecemos al ciudadano de la Ribera —per tant, als ciutadans de la comarca de la Plana Baixa— una asistencia especializada integral, que se ofrecerá mediante un hospital moderno con los últimos avances en equipamiento sanitario, con un confort y comodidades que les posibilite su acompañamiento por familiares en habitaciones individuales. Dispondrá, este moderno y eficaz hospital, de quirófanos para cirugía sin ingreso..., etcétera, etcétera, etcétera". Y, además, dice: "no habrá listas de espera en esa área puesto que el hospital funcionará, señorías, en una jornada de actividad normal de mañana y tarde".

Per tant, i sobretot, demanem la construcció d'aquest hospital comarcal fent referència al Reial Decret de 1995, del 17 de juny, que va ser tramés per les Corts Generals i que va ser modificat i aprovat per la majoria dels grups de les Corts Generals.

I proposem, per tant, un hospital públic que atenga a qualsevol ciutadà amb independència del seu lloc de residència i de la seua capacitat econòmica; que el seu objectiu siga la rendibilitat social, que, per tant, la ciutadania siga copropietària d'ell o fiscalitze i participe en la seua gestió i ho puga controlar mitjançant els consells de participació corresponsants.

I també, senyories, per acabar, dir que creem necessari presentar aquesta proposta de resolució perquè el senyor Zaplana, el senyor President de la Generalitat, no va fer cap referència ahir de la construcció de l'hospital de la comarca de la Plana Baixa.

Demanem, per tant, el vot favorable de tots els grups parlamentaris; si no, haurem de parlar, ara sí, com feia referència abans un diputat del Partit Popular, de la "carrera demagògica del Partido Popular".

Moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyora Lorenz.

Tanda en contra, senyor Font de Mora.

El senyor Font de Mora Turón:

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías, si no estuviéramos curados de espanto tendríamos que asombrarnos una vez más de la capacidad de tergiversación de la realidad que tiene el Partido Socialista a la hora de plantear sus cuestiones. Vamos a analizar detenidamente en este breve período qué es lo que está sucediendo aquí.

Resulta que después de una serie de años de no construir el hospital en la Plana Baja, resulta que después de enterarnos el otro día por medios de comunicación —desde fuentes del propio partido— que miembros del propio partido habían bloqueado la construcción del hospital de la Plana Baja, sin que eso se haya desmentido desde el partido, después de enterarnos de todo eso, nos encontramos que ahora se pretende salir aquí como paladines ¿de qué? ¿Paladines de qué?

Miren, señorías, aquí por lo menos lo que tenemos que hacer, lo que nos piden tantas veces, cumplir las resoluciones de la Cámara. Le consta a la señora Lorenz que en la comisión de Sanidad de las Cortes Valencianas hubo una propuesta aprobada por Unión Valenciana y el Grupo Popu-

lar que decía que se mandaba a la conselleria de Sanidad para que realizase un estudio técnico, para posibilitar la creación del hospital de la Plana Baja en la presente legislatura. Eso fue aprobado por esta Cámara. Resulta que la conselleria, cumpliendo fielmente lo aprobado en esta Cámara, encarga el estudio, la conselleria recibe el estudio y lo hace público y dice que se va a construir un hospital en la Plana Baja con arreglo a una serie de características. ¡Y ahora vienen ustedes a pedir el hospital de la Plana Baja!

¿Qué es lo que se pretende aquí? Ustedes pretenden manipular a la Cámara para producir un documento que parezca que lo que no han sido capaces de hacer en una serie de años lo van a hacer ustedes ahora. Vienen a utilizar la Cámara demagógicamente. Pero, además, lo hacen mal, lo hacen mal, señorías, porque yo sé, señora Lorenz, que ustedes tienen buenos asesores, los tienen, ustedes tienen buenos profesionales que trabajan en este campo y no los han utilizado. ¿Qué piden ustedes aquí? ¿Qué piden? Miren, nada más que piden que un hospital comarcal se convierta en un hospital general. Esa es la literalidad de lo que piden, que los usuarios no tengan que compartir servicios ni desplazamientos al Hospital de Castellón. Es decir, un hospital general, un hospital general donde tiene que ser un hospital comarcal piden ustedes... Eso es técnicamente inviable, económicamente disparatado y dentro de la ciencia de distribución hospitalaria es una auténtica aberración. Pidan ustedes las cosas bien y a lo mejor se encuentran con que encima se las han concedido. Porque, señorías, el otro día el señor conseller dijo que el hospital comarcal de la Plana Baja se construirá, se construirá de acuerdo con criterios técnicos, fijó incluso el lugar donde los técnicos establecen la construcción, que es en Vila-real, dijo además de qué servicios se iba a componer, dijo además que se tratará de un hospital absolutamente público dentro de la red sanitaria pública y que, además, será objetivo de la conselleria, lo anunció, presupuestar el inicio de construcción en el ejercicio presupuestario del 98 y conseguir su puesta en funcionamiento en la actual legislatura.

Señorías, yo creo que tenemos que ser serios, tenemos que ser serios y reconocer por lo menos que cuando nos hemos equivocado o no hemos tenido la suficiente diligencia y viene alguien y lo corrige, pues las cosas son así. Hubiera esperado yo, señora Lorenz, que como buena castellonense, usted, que tantas veces ha ido contra el conseller de Sanidad a decir que usted no lo hará nunca, a decir que nunca se hará ese hospital porque "ustedes vienen aquí a engañar", a no sé qué y toda esa parafernalia verbal a la que nos tienen acostumbrados, ahora lo lógico hubiera sido que se hubiera subido a esta tribuna y hubiera dicho: "muchas gracias, señor conseller de Sanidad porque por fin se atiende la petición de la Cámara". ¡Ojo!, señorías, la petición de la Cámara votada favorablemente por Unión Valenciana y el Partido Popular y desfavorablemente por el Partido Socialista y Esquerra Unida.

Es decir, ustedes no solamente no hicieron el hospital de la Plana, sino que además están mareando la perdiz con el hospital de la Plana. Y yo miraré los colorines muy atentamente, miraré esos colorines muy atentamente y grabaré en mi memoria esos colorines para que la historia tenga constancia de quién pone el dedo a favor del hospital de la Plana y quién pone el dedo a favor de un interés demagógico de partido, que eso no será poner el dedo, que será meter la pata, señorías. *(Aplaudiments des d'un sector de la cambra.)*

El senyor president:

Senyories, *(remors)*, senyories, per favor, senyories, la votació s'ha d'efectuar en una situació de calma.

Passem a votar la proposta 33.101. Comença la votació. 40 vots a favor, 42 en contra, 4 abstencions. Queda rebujada la proposta.

Passem al bloc de propostes del Grup d'Esquerra Unida-Els Verds. Per a defensar les propostes 33.065, 33.086, 33.087, 33.088 i 33.093 te la paraula el senyor Ribó.

Propostes del GP Esquerra Unida-Els Verds sobre contaminació acústica, l'eix ferroviari Sagunt-Saragossa-Somport, paratges naturals municipals, la capa d'ozó i la sobre la creació d'una llei de residus sòlids i un pla integral de residus

El senyor Ribó i Canut:

Gràcies, senyor president.

Les propostes que defensaré són cinc, quatre d'elles relacionades amb temes de medi ambient, de protecció del medi ambient, i la cinquena respecte a infraestructures, concretament ferroviàries.

La primera d'elles tracta, la 65 concretament, tracta d'instar al Govern de la Generalitat a què redacte i presente una Llei de prevenció de la contaminació acústica. El nostre grup va presentar ja un projecte de llei en aquest sentit que no va ser acceptat en el seu moment, el grup que recolza al govern va manifestar la seua voluntat de presentar una Llei de contaminació acústica. Els motius jo crec que són coneguts de tothom. Aquest problema és un problema molt important en el nostre País. El País Valencià es troba entre els llocs on el nivell de contaminació acústica són més alts d'Espanya, fins i tot dels més alts d'Europa, i açò crea greus problemes de contaminació, que ha produït protestes fins i tot en el Parlament Europeu, i greus problemes fins i tot de tipus sanitari.

Per tant, pensem que és imprescindible que el País Valencià dispose d'una Llei de prevenció d'aquesta contaminació.

La segona proposició no de llei és respecte a un tema d'infraestructures ferroviàries en la qual es proposa que el govern de la Generalitat prenga les mesures necessàries encaminades a reobrir, millorar i potenciar l'eix ferroviari Sagunt-Saragossa-Somport. Però nosaltres pensem que la connexió ferroviària amb França, a través de Somport, és una connexió molt important, que va funcionar durant molt pocs anys, però que és molt important per al País Valencià perquè agilitza el pas dels trens cap a la vessant atlàntica de França i de tots els Països de la Unió Europea. Tant les exportacions de cítrics, com les exportacions d'automòbils, com la circulació de transport de persones en general, pensem que eixirien d'una manera clara beneficiades i considerem imprescindible reobrir aquest pas que, d'alguna manera també, supera la saturació dels dos passos normals, que són els de Portbou i d'Hendaya.

La tercera proposició no de llei és una proposició de demanar una cosa que està contemplada en la Llei d'espais naturals, concretament que es reglamente la creació i el funcionament dels paratges naturals municipals. És conegut que hi ha molts municipis que estan esperant el disposar d'aquest reglament per a iniciar un procés de protecció d'espais en el seu territori. És conegut que el País Valencià disposa de menys superfície protegida que la resta de l'Estat i pensem que posar en marxa aquest mecanisme, contemplat en la Llei d'espais naturals podria ajudar a protegir espais importants amb la col·laboració i la participació directa dels ajuntaments.

La quarta proposició és relativa a un tema d'actualitat que s'està discutint, concretament en la IX Convenció de Montreal, sobre la protecció de la capa d'ozó. Diu concretament que es planifiqui la substitució en primer lloc del bromur de metil, que se utilitza com a insecticida i en general com a bioxida en hivernacles i en cultius intensius, fins a la seua eliminació a l'any 2001. Em sembla important recolzar aquesta data perquè pensem que en aquests moments el bromur de metil s'està convertint en el principal element que està deteriorant actualment la capa d'ozó.

El segon aspecte que planteja aquesta resolució és reglamentar adequadament la recollida de gasos dels cloro-fluor-carbons dels circuits criogènics de frigorífics i aparells de refrigeració que, per desgràcia, quan s'estan enviant, diem, a deixalleries aquest procés no s'està fent adequadament al nostre País.

I, en tercer lloc, que s'intensifiquen els mecanismes de control per tal de fer realitat al País Valencià una cosa que s'ha acordat per tots els països en el protocol de Montreal, que és no vendre ni comerciar amb aquests productes.

Jo només diria que la importància d'açò està justificada; si aconseguim prevenir la capa d'ozó, com deia la ministra del Medi Ambient del Canadà, aconseguirem eliminar o disminuir en 20 milions els càncers de pell i aconseguirem disminuir en 130 milions les cataractes en tot el món. Pensem que és un objectiu que entre tots hem de dur endavant.

I, per últim, la última resolució és per a nosaltres una resolució especialment important perquè tracta d'un tema clau en l'aspecte mediambiental; és el tema del pla integral de residus.

En primer lloc, una primera consideració que em sembla clara: és difícil poder fer un Pla integral de residus sense disposar d'una Llei de residus sòlids, com des del senyor president de la Generalitat fins el conseller de Medi Ambient s'ha dit reiteradament que es presentaria. Malauradament aquesta llei ha estat presentada pels dos grups de l'oposició, però el govern encara a dates d'ara no l'ha presentada i, en canvi, sí que tenim, acabant-se ja, exposat un Pla integral de residus. Al nostre entendre s'ha començat segurament la casa per la teulada, però pensem que aquest Pla de residus hauria de contemplar una sèrie d'aspectes importants: en primer lloc, contemplar una cosa, en la qual es diuen només bones paraules però res més, que és iniciar un programa seriós de reducció dels residus sòlids urbans; un segon aspecte imprescindible és que el Pla integral de residus contemple necessàriament la introducció de plantes de triatge, que no es contemplen en absolut, contradient, per cert, una futura directiva de la Unió Europea sobre abocadors en la qual es diu textualment que "solament es podran dipositar en un abocador aquells residus que prèviament hagen estat tractats".

Pensem també que en aquest pla integral de residus s'ha d'eliminar definitivament la incineració com a un procés en el tractament dels mateixos, i encara que ens felicitem que no estiga en els residus sòlids urbans, sí que creem que s'ha d'excloure també la incineració d'olis usats i de residus hospitalaris.

Creem que aquest pla integral necessita un pla acompanyat de finançament que no està clarament contemplat, i que és imprescindible també plantejar-se molt seriosament l'educació ambiental.

Per acabar, nosaltres creem que aquest pla de residus no té adequadament fet, i cal fer-lo per tant, un estudi de camp suficient per avaluar en aquests moments els residus que s'estan produint al País Valencià.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Ribó.

Tanda en contra, senyor Crespo.

El senyor Crespo Samper:

Senyor president. Senyories.

En la seua intervenció, senyor Ribó, parla de moltes coses. Tractare de donar-li una resposta a cadascuna d'elles.

La llei de prevenció de la contaminació acústica, que vostè diu que es presente en un termini màxim de 3 mesos, la qual cosa ja es dir molt, és un tema complicat. Però he de donar-li una bona notícia: possiblement en menys de 6 mesos tinga vostè un projecte de llei. Projecte de llei que tindrem tots l'ocasió d'aportar en esta Cambra les idees i les iniciatives que cadascu crega important portar. Per tant, no tenim des del nostre grup cap prevenció –i perdone, perquè ací es parla de prevenció–, contra la seua iniciativa, però evidentment no puc recolzar-li que en un termini de 3 mesos, i tenint una feina presupostaria com tenim d'ara davant, pugui fer-se d'una manera tan ràpida. Per tant, no recolzaré esta iniciativa.

El tema de lo que vostè demana en l'eix ferroviari Sagunt-Saragossa-Somport, en primer lloc, he de dir-li que li agraeix la seua iniciativa. Però la seua iniciativa, per lo vist, per un error de concepció, és inassumible, perquè ací lo que es demana textualment és "que les Corts Valencianes insten al govern de la Generalitat per a que prenga les mesures necessàries..." Desgraciadament, el govern de la Generalitat no va –yo no votare a favor d'això–, a posar un duro en la millora d'eixe tram ferroviari. I creem que açò es devia d'haver escrit d'una manera que instara al govern de l'estat per a que lo que vostres ací demanen estem d'acort, però no implicar al govern de la Generalitat a que ell mateixa prenga eixes mesures. El govern de la Generalitat, per una altra part, no pot.

I també hi ha un tema que crec que s'han passat en açò, perquè parla també de la vertent atlàntica de França. Mire vostè, el tema de la vertent atlàntica de França, però sense aplegar a l'atlàntic, només creuant els Pirineus, és un tema del Ministeri d'Assumptes Exteriors, perquè si eixe pont els francesos no l'arreglen, ja podem ací millorar lo que volgum. Per tant, és un tema concret de voluntat política del govern francès de que torne a funcionar eixe tren, com ja fa tants anys que no s'enrecorda ningú funcionava. No el puc recolzar.

Respecte a la proposta de resolució de parages naturals municipals, és evident que la llei valenciana d'espais naturals ho diu de forma clara. Però crec que es encara un poquet pronte per a regular eixa normativa, quan el tema de parcs –no parages, de parcs–, tantes discussions, i vostè ho sap igual que yo o millor que yo, porta en la Comissió de Mig Ambient.

Lo que sí li vaig a recolzar absolutament, i suponc que demanarà vostè votació separada per a poder fer-ho, és tot lo que parla vostè sobre la previsió... millor dit, de que no acabem per desfer la capa d'ozó, que és lo que estem tractant. Com estem absolutament d'acort en la proposta que vostè presenta, vostè crec que em dispensarà si no m'estire mes en el meu discurs en un assumpte en que estem absolutament d'acort, i que totes les seues senyories poden llegir la proposta de vostè.

Ara sí que ve un tema, i en els pocs minuts que em quede sí que m'estendre un poquet, que és en la proposta de resolució en la que indica que es presente immediatament la llei de residus i que el pla integral contemple lo que vostè diu ací. Mire vostè, tinc l'absoluta confiança de que la llei

de residus solits està a l'eixir possiblement en un plaç immediatíssim. Es una llei que tindrem l'ocasió de discutir-la i que possiblement tindrà un debat llarg, difícil i complicat per una senzilla rao, senyor Ribó. Estem en un tema en que hi ha experiència, però no molta experiència. I, a més, la societat està tant canviant que lo que hui pareix que es un sistema adequat o una disposició lògica, es possible que d'ací cinc la considerem –i yo espere vore-ho–, voste i yo absolutament fora de temps.

Ara. Allo del pla integral que voste ara demana aci, sí que li vullc fer alguna manifestació de perquè vaig a votar en contra, perquè no seria lògic dir-li que vaig a votar en contra i no explicar-li-ho. En primer lloc, parla d'una reducció de residus solits urbans. Mire voste, això es utòpic. El consum augmenta, el consum, gràcies a les possibilitats de viure cada volta millor, cada dia –per dir-ho aixina–, es repara menys i es gasta més lo nou sense utilitzar lo vell. I, per tant, esta intenció que te voste de la reducció es senzillament un poc utòpica. Es possible que dins d'eixa possibilitat de reducció, poguérem acceptar alguns dels esquemes que diu aci, però com a principi anar a la reducció de residus, ho veig molt difícil.

Introduir plantes de tria. Be. No es pot fer d'una forma universal –i el temps se m'acaba–, es impossible. Es poden fer, però no universalment. Perquè voste diu: "Perquè continua plantejant-se en el tractament de residus industrials olis usats o residus hospitalaris respecte a l'incineració". Mire voste, yo veig molt difícil que pogam introduir d'una forma directa la totalitat de lo que voste demana. I soc de l'opinió –i en aço acabe–, de que un pla ha de fer-se segons la ciutat i segons el mig ambient que envolta ad eixa ciutat.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Crespo.

Senyories, d'acort en lo sol·licitat pel Grup d'Esquerra Unida-Els Verds, anem a passar a votar de manera separada cada una de les seues propostes.

En primer lloc, votarem la proposta número 33.065. Comença la votació. 40 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció. Queda rebujada la proposta.

Votem a continuació la proposta 33.086. Comença la votació. 41 vots a favor, 45 en contra, cap abstenció. Queda rebujada la proposta.

Votem a continuació la proposta 33.087. Comença la votació. 40 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció. Queda rebujada la proposta.

A continuació votarém la 33.088. Comença la votació. 82 vots a favor, 3 en contra, cap abstenció. Queda aprovada la proposta.

Proposta 33.093. Comença la votació. 10 vots a favor, 47 en contra, 30 abstencions. Queda rebujada.

Passem a continuació al bloc de propostes del Grup Mixt. Proposta 33.115. Senyor Ferraro, te la paraula.

Propostes del Grup Mixt i dels Grups Parlamentaris Nacionaliste Unio Valenciana i Popular sobre el deute històric i la sanitat

El senyor Ferraro Sebastià:

Gràcies, senyor president.

Senyories, per a manifestar que hi ha una esmena transaccional que obra en poder de la presidència, entre esta esmena, la 33.125 del Grup Parlamentari Popular i la 33.063 del Grup Nacionaliste d'Unio Valenciana, i que vaig a llegir a continuació:

"Las Cortes Valencianas acuerdan que el Consell negocie con el Gobierno del estado la compensación de los desequilibrios económicos ocasionados en la sanidad valenciana como consecuencia del vigente sistema de financiación.

Asimismo, se acuerda que el representante del Consell de la Generalitat Valenciana negocie en el seno del Consejo de Política Fiscal y Financiera el incremento de la dotación del fondo de nivelación de servicios, al objeto de corregir progresivamente, y en el más breve plazo posible, los desequilibrios económicos originados en el proceso de transferencia de competencias del estado a la Comunidad Valenciana.

De las gestiones realizadas y de su resultado, el Consell dará cuenta a estas Cortes en el más breve plazo posible".

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferraro.

Tanda en contra, senyor Moreno. (*Remors.*)

El senyor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Señor Ferraro, mire, no podemos estar de acuerdo en la propuesta que han consensuado varios grupos. Yo creo que quedó patente ayer el motivo de la oposición de nuestro grupo parlamentario. Es decir, nosotros no podemos avalar a un gobierno que negocie algo que no sabe de qué está compuesta esa negociación. Si el presidente de la Generalitat reconoce aquí ayer públicamente que no sabe lo que es la deuda histórica, ni qué componentes tiene esa deuda histórica, ni cuál es su importe, difícilmente le podemos avalar para que vaya a negociar no se qué ante no sé quién, sin que antes nos pongamos aquí de acuerdo.

Estábamos de acuerdo en lo que usted proponía, que eso sí que es razonable. Y es que los grupos parlamentarios digan qué entienden por deuda histórica, se pongan de acuerdo en los conceptos, se pongan de acuerdo en el importe y, a partir de ahí, se negocie. Perfecto. Y nosotros íbamos a apoyar su propuesta, pero, claro, ante la sorpresa que nos da ayer que un presidente sea tan atrevido que diga que no sabe lo que es y que se lo esconde para luego, si yo no sé explicarle lo que es la deuda histórica, ya me lo contará él. Entonces, como usted comprenderá, ese juego es un juego de niños. Nosotros pedimos aquí un Pleno extraordinario que ustedes no apoyaron, ninguno de los tres grupos que ahora firman esta propuesta apoyaron un Pleno para debatir y que todos llegáramos a un acuerdo en qué era la deuda histórica, y ayer, en lugar de aclarar lo que era una deuda histórica, se dedicaron a intentar engañar a los valencianos, a intentar decir que transferimos mal los responsables socialistas la educación. Y eso es falso, como todos sabemos, porque la educación se negoció de acuerdo con todos los partidos políticos en aquel entonces por el coste efectivo de los servicios. Y venir ahora, años después, a decir que los que no hemos sabido defender bien las transferencias ahora queremos renegociar es engañar a los ciudadanos, y aquí no estamos para engañar a nadie. El que lo intente engañar con su ayuda será su problema, pero desde luego nosotros no vamos a colaborar en ello. Y si no, que ayer el presidente hubiera explicado aquí lo que entendía por deuda.

Y, hombre, ya parece una broma que se hable de negociar los desequilibrios de la sanidad, porque si todos sabemos que nos hemos conformado con los dos tercios de Cataluña, sea lo que sea... No hemos tocado bola. Como no hemos tocado bola desde que está el señor Zaplana en financiación autonómica ni en negociación alguna ante Madrid. Entonces, parece ya una tomadura de pelo a estas Cortes y al pueblo valenciano el que le digamos ahora, cuando sabemos que está ya negociada y cerrada entre el señor Aznar y el señor Pujol toda la cuestión de la financiación sanitaria, el que nos deslicemos ahora aquí graciosamente a decirle al gobierno que vaya a negociar la cuestión de la financiación de la sanidad. ¡Pero qué broma! Pero ¿qué van a negociar ustedes? ¿qué van a negociar? Si no han tocado bola, si no se han enterado de nada, si en el periódico el señor Zaplana dijo: "no sé lo que se ha acordado, pero me parece muy bien, y algo nos tocará". Los dos tercios. Si no hace falta ir, si es a lo que estamos jugando. Ustedes, a firmar, y sobra.

Por lo tanto, tomaduras de pelo, las imprescindibles. Y que se utilice a esta Cámara para tapar las deficiencias del gobierno, hasta ahí hemos llegado. Ustedes, si no saben lo que es la transferencia de nivelación, no intenten echarle el muerto a nadie. Si no saben cómo se negoció educación, si no lo saben, porque son unos ignorantes, ese es su problema, (*remors*) y si han sido incapaces de defender una renegociación en sanidad, no se tapen con esta Cámara. (*Aplaudiments en un sector de la Cambra.*)

El senyor president:

Gracies, senyor Moreno.

Senyories, l'esmena transaccional significa la retirada de les propostes 33.063, 33.115 i 33.125. Passem a votar la proposta transaccional. Comença la votació. 46 vots a favor, 41 en contra, cap abstenció. Queda aprovada.

Passem a continuació al bloc de propostes del Grup Nacionalista Unió Valenciana. Proposta 33.057. El senyor Crespo te la paraula.

Proposta del GP Nacionalista Unió Valenciana sobre construcció d'una conducció entre Xerta i la Plana Baixa

El senyor Crespo Samper:

Señor presidente.

Señorías.

Personalmente me congratulo, y creo que ustedes también, de que la primera propuesta aprobada hoy transaccionalmente se refiera al Plan hidrológico nacional. Es indudable que hoy no se ve otro camino para la Comunidad Valenciana que ese plan empiece a ponerse en funcionamiento para que pueda colmar nuestros déficits hídricos.

Ya sé que hay otras teorías, y se ha empezado a hablar desde hace poco sobre la imposibilidad ecológica de que se trasvasen aguas de una cuenca a otra. Yo no voy a hacer aquí un debate científico, al que presto mucha atención en revistas especializadas, pero sí tengo que hacer un debate político y un debate de supervivencia. Si la Comunidad Valenciana tiene que sobrevivir con el estado agrícola y de consumo de aguas que hay hoy, y lógicamente irá en aumento porque todo va en aumento, no hay duda de que el río Ebro es una fuente para nosotros prácticamente inagotable, dado lo que necesitamos de él, de posibilidades.

El río Ebro, señorías, echa al mar, desperdicia, 10.000 hectómetros cúbicos al año. Y este dato no se lo doy como novedad, puesto que desde que manejo la edición de la *Espasa-Calpe* de mi padre, que evidentemente es muy antigua, dada la edad que tiene mi padre —de mí no quiero hablar— aparece ese dato. Y claro, desde entonces, aunque haya llovido un poco menos, sigue manteniéndose como caudal medio al año los 10.000 hectómetros cúbicos.

Evidentemente, no vamos a pedir que no quede un caudal ecológico en el río; sería pedir secar el río. Aparte que no nos podíamos gastar 10.000 hectómetros cúbicos ni los vamos a pedir para nosotros. Y quiero indicar que ese caudal no está en Aragón, ese caudal está a muy pocos kilómetros del mar. Si las personas más pesimistas indican que al río Ebro le hace falta un caudal ecológico de 8.000 hectómetros cúbicos, no hay duda de que quedan 2.000 hectómetros cúbicos que se van innecesariamente al mar.

Por lo tanto, hoy traemos una propuesta clara y rotunda, en donde pedimos que el Gobierno Valenciano, en el que participamos muy gustosos pero que evidentemente en algunos puntos tenemos la condición de espolearlo, solicite del gobierno del estado la construcción de un canal entre Xerta y La Plana Baja de Castellón para que pueda dotarse a la Comunidad Valenciana de ese 10% del caudal que indudablemente sobra, aun reservando el ecológico, lo que representa 200 hectómetros cúbicos al año, lo que representa 6 metros cúbicos por segundo aproximadamente. O sea, no pedimos la reconstrucción del canal de Xerta-Càlig de una forma mimética, sino que se haga una construcción, esa u otra, apropiada, no para lo que se pensó en el de Xerta-Càlig sino para que se rieguen las llanuras de Vinaroz y de Benicarló, La Plana Alta y evidentemente La Plana Baja hasta Sagunto, si es posible, y para que regeneren también los pozos, por ejemplo, como los de Moncofa, que están absolutamente salinizados.

No sólo hace falta un canal sino que harían falta también depósitos o pequeños embalses intermedios, porque nosotros tenemos la suerte, y hablo como valencianos, que cuando en Aragón no se riega porque las tierras están nevadas o están muy frías y no hay posibilidad de cultivo, aquí se puede empezar algo, y esa agua que no necesitan allí y que llega a la provincia de Tarragona, bien se puede almacenar en invierno de alguna manera y en ciertos caudales para el uso posterior en los momentos de dificultad o estiaje del río Ebro, que también los tiene, por muy Ebro que sea.

Nosotros creemos que esta actitud que presenta mi grupo no es una actitud partidista, ni pretendemos hacer de esto nada que sea una acción política propia de un partido por muy nacionalista, o por poco nacionalista, que sea, eso lo dejo, evidentemente, a criterio de sus señorías. Nosotros hoy venimos a traer una política de comunidad, una política de región, si ustedes quieren, o una política que beneficia a los valencianos. Y hay que empezar a hablar ante la carencia de voluntad, y lo digo de una forma suave, de la ministra señora Tocino, y ante ciertas manifestaciones que todas sus señorías pueden recoger en los mismos periódicos que tengo aquí debajo de este papel y que no voy a hacerlo por cortesía, vamos a pedir al Gobierno Valenciano, espoleándolo, y espero el voto de todos ustedes, absolutamente de todos, para que empecemos a hablar ya del Ebro, de sus posibilidades y de algo que interesa a nosotros y también, aunque no lo hayan entendido aún, a los propios aragoneses.

Nada más y muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Moltes gracies, senyor Crespo.

Tanda en contra, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

L'il·lustre parlamentari d'Unió Valenciana, el senyor Filiberto Crespo, acaba de defensar la proposta de resolució 33.057, en què demana literalment:

"Les Corts Valencianes acorden que el Govern Valencià sol·licite de l'estat la construcció d'una conducció entre Xerta-Tarragona i la Plana Baixa de Castelló que garantisca una dotació hidrològica anual de 200 hectòmetres cúbics, construcció que estarà integrada en els programes de transvasaments del Pla hidrològic nacional.

De les gestions que realitze el Consell i del seu resultat donarà compte a estes Corts en el termini de quatre mesos."

Supose que es referix al canal Xerta-Càlig, a la terminació, supose, del canal Xerta-Càlig. Però allò que em crida poderosament l'atenció és que l'il·lustre diputat s'atrevisca a quantificar en 200 hectòmetres cúbics el cabal necessari per, a més, la Plana Baixa de Castelló. Em resulta xocant, i considere que és confusa la proposta quant proposa, com he dit, 200 hectòmetres cúbics a la Plana Baixa sense justificar la necessitat d'esta dotació. Por què 200? Quins estudis ha fet l'il·lustre senyor diputat per a quantificar que són 200? Ha fet alguna anàlisi de les necessitats? Ha fet alguna comprovació de recursos i quin és el dèficit per a quantificar en 200 hectòmetres cúbics? Ací no ho ha dit.

I sense assenyalar si beneficiarà exclusivament a esta comarca o a altres, ja que ha de destacar-se que el Pla hidrològic de la conca del Xúquer fixa en 100 hectòmetres cúbics les necessitats de recursos exteriors en el sistema Cènia-Maestrazgo per afrontar els actuals problemes d'intrusió i sobreexplotació, així com la consolidació de regs de la plana de Vinaròs-Penyíscola i els increments de demanda previstos, cosa que inclou 10.000 hectàrees a transformar en regadiu.

A més de confusa la proposta és limitadora, quant que no cita altres zones de la Comunitat Valenciana que també deurien beneficiar-se del transvasament de recursos del Ebre, i en canvi, el senyor diputat en la seua proposta no fa referència. És que està en contra que eixes altres zones reben aigua de l'Ebre? O es que considera que amb els 200 hectòmetres cúbics que en principi pareix ser que destina per a la Plana Baixa de Castelló tenim resolts els problemes de la nostra comunitat o els desitjos de rebre aigua de l'Ebre per a solucionar altres problemes, com he manifestat, com puga ser el del sistema Cènia-Maestrazgo o puga ser la plana de Vinaròs-Penyíscola, i inclús del nord de la província de València? Per què 200 hectòmetres cúbics?

Per tant, encara que el Grup Parlamentari Popular està totalment d'acord amb el fons de la qüestió però en contra d'eixes matisacions, eixa quantificació que ha fet el senyor Crespo quant als hectòmetres i en contra de la matisació que ha fet quant a la zona a beneficiar, perquè creem que és eixa zona i altres més les que deuen beneficiar-se de l'aigua de l'Ebre, a la qual no renunciem en ningun moment, conforme el president de la Generalitat està dient, està repetint fins la sacietat, pretenem, mitjançant l'oferta d'una esmena transaccional, subsanar allò que nosaltres considerem que és una confusió del senyor Crespo, una esmena transaccional que li oferim, que diu que "Les Corts insten al Consell que continuen les gestions per a aconseguir de l'administració de l'estat que el Pla hidrològic nacional -que és el que ha de preveure eixe transvasament d'aigua- incloga el transvasament de recursos del riu Ebre a la Comunitat Valenciana", sense especificar allò que vosté està dient. Sí, sí. Vosté gesticularà, però vosté ací diu només per a la Plana Baixa, i diu que són

200 hectòmetres cúbics. Per a la Plana Baixa i 200 hectòmetres cúbics. I per molt que gesticule no pot esmenar-ho. L'única cosa que pot esmenar, l'única forma que pot esmenar-ho, és acceptant l'esmena transaccional que jo li propose. I acabe de llegir-la, si m'ho permet: "Que incloga els transvasaments de recursos del riu Ebre a la Comunitat Valenciana en la quantia prevista en els plans hidrològics de les conques que transcorreguen per la nostra comunitat". Perquè deu saber la seua senyoria que també el Pla de conca del Xúquer parla de l'aigua de l'Ebre.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Maluenda. *(Remors.)*

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president. Que estic oferint una esmena transaccional i si el Grup Nacionalista Unió Valenciana està disposat al diàleg i a l'enteniment, demane un recés.

El senyor president:

Gràcies, senyor Maluenda.

El president estava donant-li les gràcies, i en eixe moment que vosté ha tornat a intervindre, anava a formular lo mateix que fa uns moments. El senyor Crespo, en nom del seu grup parlamentari al que se li ha fet l'ofertament del recés per a la possibilitat d'una transaccio, te la paraula per a opinar al respecte.

El senyor Crespo Samper:

Senyor president.

Igual que la volta anterior, li he d'agrair al senyor Maluenda el seu ofertament d'una transaccional. No es el moment d'explicar la qüestió tècnica de l'esmena. Em calle. Però es el moment de dir que aplega tart per a nosatres.

Res mes i moltes gràcies. *(Remors.)*

El senyor president:

Moltes gràcies. Moltes gràcies, senyor Crespo.

Per tant, passem a votar *(remors)* la proposta 33.057. Comença la votació. 35 vots a favor, 41 en contra, 8 abstencions; queda rebujada la proposta.

Passem a continuació al bloc de propostes del Grup Popular. Per a defensar la 33.126 te la paraula el senyor Maluenda.

Proposta del GP Popular sobre el tren d'alta velocitat Madrid-València

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent president.

Senyories.

Jo vull estalviar-los el repetir un debat que ja s'ha produït a les seues senyories, i és el referent a l'Ave. La proposta de resolució que planteja el Grup Parlamentari Popular, i que ja he indicat en anterior ocasió en debat quan ens hem oposat a altres iniciatives paregudes, però que no eren iguals. He de dir que planteja que el Consell de la Generalitat continue demandant, exigint a les instàncies indicades que l'Ave que unisca la capital d'Espanya amb la Comunitat Valenciana siga una realitat quan abans millor.

A més, diem que es negocie amb les comunitats autònomes que es puguen beneficiar d'eixe servei —d'eixe servici, al final vostés és que em confonen— i també, deia —d'eixe servici, senyories—, i també que s'intente que la iniciativa privada col·labore amb el finançament d'eixa obra. Sense oblidar que per ser un tema d'interés comunitari són mereixedors que el fons de la Unió Europea financien, en la mesura possible, l'execució del projecte que es faça.

Per tant, la proposta nostra pretén impulsar l'acció que el govern de la Generalitat ja està fent, que prossegueisca amb eixes negociacions i amb eixa exigència davant Madrid, per a què, repetisc, el tren d'alta velocitat que unisca la capital d'Espanya amb la Comunitat Valenciana es faça quan abans millor. I que a la volta, per a no haver d'estar esperant el retardament que fóra finançat, si fóra finançat només per fons dels pressuposts generals de l'estat, que s'intente aplegar a acords concrets i puntuals amb les comunitats autònomes beneficiàries d'eixe servici de ferrocarril. Que s'impulse també la participació amb el finançament de la iniciativa privada, repetisc, i que es recaben fons de la Unió Europea per a portar-ho endavant. Esta és la nostra proposta, que espere gaudisca del suport majoritari d'esta cambra.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Maluenda.

En este cas en son dos sollicituds de tanda en contra. Físicament, senyor Moreno, ya comprenc que tenia vostre elements de distraccio importants, pero el senyor Ribó s'ha alçat primer. Senyor Ribó, tanda en contra, te vostre la paraula. (*Remors.*)

El senyor Ribó i Canut:

Gràcies, senyor president.

Bé, nosaltres anem a votar en contra d'aquesta proposició, com votàrem abans també la proposició al voltant de l'Ave per diversos motius que volíem explicar. Si es va en tren de València a Madrid, es troba que la via està encara en obres, la qual cosa retarda prou l'arribada del trajecte.

El mateix passa si es va de València a Barcelona, malgrat que disposem d'un tren de velocitat alta, concretament l'Euro-med en aquests moments, que ha d'anar a velocitats molt per baix de les seues possibilitats. I el motiu és clar, en els dos casos no s'han complert els plans d'infraestructura ferroviària que estaven acordats i que en aquest moment haurien de funcionar normalment i no se sap quan s'acabaran.

Si anem de València a Zaragoza, en tren, del qual abans en parlàvem, o agafem la línia València-Cuenca-Madrid, doncs evidentment ens trobem amb uns trens i amb unes vies decimonòniques en les quals a vegades al tren, fins i tot quasi se li podria avançar amb bicicleta.

Té alguna cosa a veure això amb l'Ave? Doncs mire, sí, té una cosa a veure. Quan es va construir una línia d'alta velocitat Madrid-Sevilla durant els anys en els quals es va construir, prop del 80% de totes les inversions ferroviàries es van concentrar en una línia, i açò indubtablement té a veure amb la pèssima situació de l'estructura ferroviària de les línies que abans he mencionat. Nosaltres pensem que no és raonable, i quan parlem de pressuposts sempre se'ns diu que els pressuposts són limitats; pensem per tant que no és raonable dedicar 400.000 milions de pessetes a una línia d'alta velocitat quan amb una tercera part de la inversió, amb velocitat alta, aconseguiríem només la diferència avançar com a màxim tres quarts d'hora l'arribada entre Madrid i València. No ens sembla raonable fer inversions

tan quantioses, com ahir la nostra portaveu assenyalava en el debat del qual avui estem traient aquestes resolucions.

Nosaltres pensem que cal fer un replantejament de les inversions en alta velocitat. I hi ha països més desenvolupats com nosaltres, com per exemple els Estats Units, estan apostant per la velocitat alta, no per l'alta velocitat, i concretament en aquests moments s'està fent inversions amb tecnologia espanyola, concretament en l'entorn de Seattle, en velocitat alta. Els motius són, precisament perquè les inversions són molt menys importants, una tercera part aproximadament. Països com França que està molt avançada en aquest tema, s'està replantejant tot molt els seus projectes d'alta velocitat.

Nosaltres a més d'aquesta argumentació que ens sembla fonamental som un país de recursos limitats i crec que els hem de racionalitzar adequadament, no concentrar-los en una línia i deixar la resta de les línies en condicions tercermundistes com està passant en moltes de les línies que serien imprescindibles per al País Valencià. Pensem que hi ha més motius. Pensem que és important analitzar també l'impacte ambiental. L'alta velocitat suposa un radi mínim molt elevat i l'impacte ambiental és claríssimament molt més alt que la velocitat alta. I açò és una qüestió claríssima que nosaltres pensem que s'ha de tenir en compte a l'hora de fer planificacions més enllà de que quede molt bonic tenir un tren que va molt ràpid i que fa automàticament inviable el transport en avió com ha passat entre Madrid i Sevilla.

Nosaltres creem que açò no és raonable plantejar-ho d'aquesta forma, i la nostra opció és apostar per línies distintes com les que en principi estan dissenyades teòricament —i esperem que arriben— entre Barcelona i València. Si a més hi fiquem el tema del finançament privat, com ve en aquesta moció, doncs, al vot que no que li hem plantejat abans a la moció presentada pel Partit Socialista, li hem de posar un altre no afegit, perquè nosaltres entenem que açò no es pot concebre com un element de participació privada en la xarxa de trens.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Passem a votar a continuació la proposta de resolució 33.126. Comença la votació. 45 vots a favor, 41 en contra, cap abstenció; queda aprovada la proposta.

Passem al bloc del Grup Socialista per a la defensa de les propostes 33.102 i 33.103. La senyora Morte te la paraula.

Propostes del GP Socialista sobre la Universitat Lluís Vives de Xest i sobre la Logse

La senyora Morte i Julián:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

La proposta de resolució número 102 demana que "les Corts Valencianes insten el Consell de la Generalitat a considerar la Universitat de Xest, la memòria de la qual fou informada pel Consell d'Universitats l'any 1995, com una necessitat prioritària immediata per als interessos de la societat valenciana, i que abans de finalitzar l'any remeta a les Corts Valencianes el projecte de llei de creació de la Universitat Joan Lluís Vives a Xest, així com perquè les

previsions pressupostàries per a 1998 s'inclouen ja les necessàries dotacions que possibiliten l'entrada en funcionament de la dita universitat abans que finalitze la present legislatura".

Certament la decisió respecte a la creació d'una nova universitat en la nostra comunitat, es proposa a partir de la constatació de les necessitats entre l'oferta i la demanda en el sistema públic universitari valencià per a desmassificació de les universitats. Certament doncs, aquesta proposta de resolució es fa des del Grup Parlamentari Socialista per ajudar al Grup Parlamentari Popular, per ajudar al govern valencià que faça compliment del seu propi programa electoral. I recordarà en aquest moment que en el programa electoral que el Partit Popular va presentar a la ciutadania dins de les 100 mesures de govern, parlava de crear la Universitat Joan Lluís Vives de Xest.

Sé que és veritat i els diputats i diputades del Grup Parlamentari Popular em donen la raó, perquè és públic i notori que fou així. Però dos anys després no existeix cap voluntat política que pugui portar-se a terme d'una forma serena, assossegada, consensuada, treballada amb la societat, la creació d'aquesta nova universitat. I segurament, com que ja tenim experiència, quan es faça serà amb presses, amb corregudes, amb postures dictatorials, i, és clar, gens consensuadores.

La proposta número 103 és una proposta de llarga tradició i coneixement i, naturalment, mai assumida per part del Grup Parlamentari Popular, com és la creació, el que es porte a les Corts Valencianes el projecte de llei de crèdit extraordinari per a assegurar la suficiència financera que pugui permetre el desenvolupament de la Logse en l'àmbit de la Comunitat Valenciana. I certament una demanda, perquè any a any hem vist clarament com en els pressuposts de la Generalitat Valenciana, el que les mesures necessàries i suficients per a portar endavant el desenvolupament de la Logse no ha estat objectiu prioritari d'aquest govern i ha tingut, any darrere d'any, un retall important pel que fa a les inversions en els programes d'ensenyament primari i ensenyament secundari de règim especial. Malgrat que en distintes ocasions es pugui dir el contrari, certament les dades són rotundes, estan publicades, són públiques. I, per tant, recordaré que el programa d'ensenyament primària, en el capítol d'inversions reals en el any 1996 fou de 5.467 milions de pessetes i en 1997 de 5.310, amb una disminució del 2,9%. I en secundària l'any 1996 fou de 10.532 milions de pessetes i l'any 1997 de 7.690. Per tant, la diferència de reducció en inversions fou del 2,7%. Mentre tant, estos 3.000 milions, al voltant de 3.000 milions, que es redueixen, que es lleven de l'ensenyament públic es donen clarament en l'ensenyament i a la iniciativa privada, que tanmateix no és la prioritat d'un govern per a tots i per a totes.

I en este sentit demanar novament que siguen capaços d'assumir les responsabilitats que té com a govern de portar endavant un ensenyament públic i de qualitat i que siguen capaços de dotar pressupostàriament. Demane en este moment, mitjançant una llei de crèdit extraordinari, però pressupostàriament, unes dotacions que siguen capaces de portar endavant una escola pública de qualitat amb garantia per a tots i per a totes els xiquets i xiquetes de la nostra comunitat.

És per això que demane el vot favorablement, pel que fa a la primera proposta pel seu propi compliment de programa electoral; i, per la segona, per a tenir prioritat per aquest govern i per a les Corts Valencianes, com a representació dels ciutadans i les ciutadanes, el que siga clarament una aposta de tots i de totes nosaltres el que l'escola pública valenciana tinga un recolzament de tots i de totes.

Gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyora Morte.

Tanda en contra, senyor Fernández Miralles.

El senyor Fernández Miralles:

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías. Señores diputados.

El Grupo Parlamentario Popular no puede estar de acuerdo en esta cuestión, en este planteamiento, que hace el Grupo Socialista sobre estas dos cuestiones. Y no podemos estar de acuerdo, señorías, no porque el Grupo Parlamentario Popular, no porque el gobierno, al que nosotros damos sustento en estos momentos, no sepa y sea consciente de las necesidades que tiene la escuela pública en esta comunidad; no es porque no sea el nuestro un grupo que apoya decididamente a las universidades, como es el ejemplo de que este grupo, y el apoyo de Unión Valenciana, ha sacado adelante una universidad, que es la universidad Miguel Hernández. No es por nada de esto, señoras y señores, como se desprende de las palabras del presidente de la Generalitat en el discurso de ayer. Muy al contrario.

Vamos a votar en contra de las propuestas de resolución del Grupo Socialista, porque no vamos a votar en ningún momento a favor de la intencionalidad política del grupo proponente. No vamos a votar a favor del oportunismo y la demagogia, señorías. Porque en estas épocas, cuando se acerca el inicio del curso, el inicio de la época escolar, ya nos tienen habituados los señores del Grupo Socialista a reclamar este tipo de cosas. Y yo creo que deberían hacer un poco de memoria.

Señorías, si el Grupo Socialista se hubiera preocupado alguna vez del sistema educativo ¿por qué desde su aprobación, desde la aprobación de la Logse hasta el día de hoy, ellos que fueron los responsables, que gobernaron en todas las instituciones del Estado, no hicieron una ley de financiación? (Remors.) ¿Por qué, señorías? Y ahora piden una ley de financiación, una ley de crédito extraordinario.

Pero, además, señorías, si el Grupo Socialista se hubiera preocupado del futuro universitario de nuestra comunidad ¿por qué en trece años sólo hicieron una universidad en esta comunidad? Y resulta que dos meses antes de unas elecciones, cuando ya lo tenían todo perdido, se les ocurre hacer dos. Señorías, eso es demagogia política y nada más.

¿No parece curioso, señorías, que ahora pidan una ley de creación de la universidad, según la propuesta de resolución, en la que se incluya una financiación en los presupuestos para la creación de esta universidad y cuando hicieron, sus compañeros del mismo partido en Madrid, esa ley de reforma del sistema educativo no incluyeron una ley de financiación? ¿No será un ejercicio de cinismo, señorías, el apoyarse en estas cuestiones? Porque además ¿no es cinismo apoyar, como ha hecho el Grupo Socialista —y además presentar en estas Cortes— proposiciones, incluso recursos, que atentan contra el interés general, que ellos defienden aquí, para que se cree la universidad de Chestre? Porque, como todos ustedes saben, presentaron un recurso en el cual se pedía que se aplicara una medida cautelar de paralización de la universidad. Díganse los señores a todos los universitarios que van a empezar, afortunadamente, y gracias al gobierno valenciano, en estos momentos, el próximo día 7 de octubre en la universidad Miguel Hernández de Elche. Díganse los señores, díganse los señores y sean conscientes. La verdad es que ya lo han sido y el señor Rodríguez el otro día, para no hacer el ridículo, retiró la proposición en la comisión de Educación y Cultura, para no hacer más el ridículo.

En cualquier caso, señorías, y para terminar ¿alguien puede pensar en estos momentos que existe un interés por las universidades, por el sistema público educativo? No, señorías. Mientras unos vamos cumpliendo el programa electoral, que le recuerdo, señoría, que hay cuatro años para cumplir un programa electoral, mientras unos vamos cumpliendo eso, lo único que existe por otro lado es un oportunismo político y una provocación y una incitación a la crispación de la sociedad. Señorías, en ese juego, en esos intereses y con esa intención a este grupo parlamentario no lo van a encontrar nunca. Y por eso vamos a votar en contra.

Muchas gracias.

El senyor president:

Gracies, senyor Fernández. (*Remors.*)

Senyories, senyories. Senyor Castro, per favor. Gracies.

Senyories, passem a votar les propostes 33.102 i 33.103, del Grup Socialista. Comença la votació. 38 vots a favor, 45 en contra, cap abstenció, queden rebujades les propostes.

Passem a les propostes del Grup d'Esquerra Unida-Els Verds. Per a la defensa de la 33.091 i 33.092, te la paraula la senyora Carmen Cana.

Propostes del GP Esquerra Unida-Els Verds sobre la sinistralitat laboral

La senyora Cana Moñita:

Señor presidente. Señorías.

El Grupo Parlamentario de Esquerra Unida-Els Verds ha presentado dos propuestas de resolución que hacen referencia a un tema en el que esta vez sí batimos todos los récords y además nos situamos bastante por encima de la media del estado español, y es el tema de la siniestralidad laboral. Estamos los terceros justamente en el ranking, en el lamentable ranking de la siniestralidad.

Recuerdo, señorías, que en sucesivas comparecencias del anterior conseller de Trabajo y posteriormente del conseller de Empleo, desmentían el aumento de la siniestralidad... (*Remors.*) ¿Así? ¿Se me oye ya? (*Remors.*) Decía, señorías, que en sucesivas comparecencias del anterior conseller Sanmartín y del conseller de Empleo se desmentía reiteradamente que el aumento de la siniestralidad fuera tan alarmante. Decían que no había que ser muy exigente con la aplicación de las medidas sancionadoras, por lo menos en el primer año, y que la situación evolucionaba gracias a las medidas que se estaban llevando a cabo, que eran satisfactorias.

Pues, bien, si el señor Such a principios de junio decía que la situación iba bien, con los datos del primer semestre del año podemos decir claramente que no, que no va bien, que la siniestralidad laboral ha crecido un 6,8% comparativamente con el primer trimestre del año 1996; que el número de accidentes mortales se ha incrementado en un 30% —y eso sin contar con los 18 muertos de la Unión Naval—; que en el mes de agosto, y sobre todo en el sector de la construcción, el goteo ha sido continuo —recuerden ustedes, señorías, dos muertos en Valencia, en Castellón, en Almusafes, en Sueca y un largo etcétera—. Que ustedes saben muy bien, tan bien como yo, cuáles han sido las causas que han producido esto, las causas y los motivos: la precariedad en el empleo, el incumplimiento de la ley por parte de los empresarios, las subcontrataciones en muchos sectores que obliga a

los trabajadores a hacer un elevado número de horas extraordinarias. Y que la administración, señorías, no ha sabido ejercer la responsabilidad que explícitamente le atribuye la ley. Incumplimiento generalizado de la norma, señorías y señores diputados.

Y además si a esto acompañamos las irresponsables declaraciones, irresponsables y lamentables declaraciones del señor director general de Trabajo y del señor conseller de Presidencia, aquí presente, que atribuían el incremento de los accidentes laborales a la buena marcha de la economía y a la temeridad de los trabajadores, realmente aquí, lo he pensado muchas veces... Pero es que señores gestores de la administración pública lo único que les faltaba decir era que los trabajadores se tiraban de los andamios para poner un nota de color oscuro en la *vie en rose*, que siempre el Partido Popular nos está tratando de vender. Yo creo que esto indica una falta de resignación y una falta de asunción de responsabilidades realmente impresionantes.

Y, señorías, lo que la sociedad valenciana exige es que la Ley de prevención de riesgos laborales se aplique, con todas sus consecuencias, que se acaben de una vez por todas los accidentes y la siniestralidad laboral en nuestra comunidad. Y exige además un... (*inintel·ligible*) por parte de la administración, que hemos tratado de concretar en la primera propuesta de resolución.

La segunda propuesta, señorías, es más concreta, se centra en el sector de la construcción, que ustedes saben que en estos momentos ha sido el más fuertemente golpeado por la siniestralidad laboral. Todo lo anteriormente sirve de cabo a rabo para este segundo texto. Y, sin embargo, a mí lo que me gustaría hacer es hincapié y dejar bien claras dos ideas con respecto a lo que esta propuesta de resolución trata de plantear.

La primera de todas es que cuando estamos hablando de una comisión tripartita entre sindicatos, empresarios y Generalitat, que elabore un plan de trabajo, lo que estamos hablando es de prevención. No estamos hablando en ningún momento del ejercicio de la potestad sancionadora. Ojalá no tuviera que llevarse a cabo nunca ninguna sanción en nuestra comunidad por incumplimiento de la normativa. Ojalá. Lo que estamos hablando es de prevención. Estamos hablando de acabar con el coste social que alarmantemente produce el aumento de estos siniestros laborales. Según el Instituto Nacional de Seguridad e Higiene en el Trabajo dos billones de pesetas, el 3% del PIB, señorías. Y supongo que estando en tercer lugar del ranking tenemos mucho que aportar ahí. Y estamos hablando, además de cumplimiento de la ley.

Hay un segundo punto, que yo no sé si puede ser bien, mal o regular entendido. Pero yo creo que cuando ha habido un reconocimiento explícito por parte de la administración de que no hay suficientes inspectores que pueden ejercer la potestad de vigilancia, cuando hay un conocimiento, que ustedes también supongo sabrán, estamos hablando de un sector de la construcción en que la temporalidad muchas veces implica y lleva aparejada que no puedan existir delegados sindicales, ni delegados de prevención que puedan prevenir estos accidentes. Entonces, nos encontramos en una situación que lo que planteamos es: vamos a arbitrar las medidas para que esta comisión tenga medios humanos y materiales para funcionar. Porque si no, entiendo que la administración, si no articula, ni pone las medidas necesarias, ni los medios para que pueda funcionar, difícilmente vamos a acabar con un problema de tan grave envergadura en nuestra comunidad.

Nada más y muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gracies, senyora Cana.
Tanda en contra, senyor Clemente.

El senyor Clemente Olivert:

Muchas gracias, señor presidente.
Señoras y señores diputados.

Desde luego, señora Cana, lamento un poco que..., supongo que no habrá su intención el que..., a mí me ha parecido que se pretendía hacer un poco de utilización política de un tema que, desde luego, creo que no se debería hacer. Nosotros..., vamos, es que podemos volver a entrar otra vez en la guerra de cifras. No estamos en absoluto satisfechos con la siniestralidad que tenemos en la Comunidad Valenciana. Desde luego, los resultados distan mucho de ser buenos, pero tampoco son lo que usted ha dicho.

Vamos a ver, en la Comunidad Valenciana el incremento que hemos tenido ha sido del 6,75 por ciento, la media nacional ha sido del 6,41 por ciento. Siempre que haya accidentes de trabajo le reitero que no podemos estar satisfechos, pero no podemos entrar en esa..., estamos como antes. *(Remors.)*

Bueno, lo que le decía, podemos volver a entrar otra vez en el tema de las cifras. Si estudiamos un poco de forma detallada cómo se produjeron esos accidentes cabría decir que más de un 56 por ciento fueron patologías no traumáticas, concretamente infartos, y también accidentes de tráfico. De los 23 casos restantes, que vienen a ser el porcentaje restante, muchos se produjeron en el sector de la construcción, que es lo que usted aborda concretamente en una de sus siguientes propuestas, y luego hablaremos de ella.

De todas formas, ya le digo, recordando el desgraciado accidente que se produjo en los astilleros, si descontáramos las cifras que hubo allí probablemente la variación sería aproximadamente igual que la del año anterior. La conselleria, entonces Conselleria de Trabajo, ahora Conselleria de Empleo, Industria y Comercio, en el Decreto 66 de 1996 crea la Comisión de Seguridad y Salud en el Trabajo en la Comunidad Valenciana. Esta comisión, como usted sabe, se ha reunido en varias ocasiones, una de ellas con carácter extraordinario, justamente con la Comisión Nacional a raíz del desgraciado incidente al que ya me he referido.

En cuando a su propuesta de resolución, la 33.092, desde luego tengo que decirle que usted pide que se agili-

cen los trámites para la construcción de una comisión tripartita. El pasado 10 de septiembre se acordó, entre la Federación de la Construcción de Comisiones Obreras, la Federación de Construcción de UGT y la Federación de Empresarios de la Construcción de Valencia, con la tutela de la Generalitat Valenciana, la constitución de la citada comisión tripartita, habiendo ya comenzado sus trabajos en este sentido.

En cuanto a su punto número dos de su propuesta de resolución, tampoco podemos aceptarla porque no parece pertinente la aprobación de dicha propuesta, por cuanto que las funciones específicas de dicha comisión están por determinar, lógicamente, en el seno de la misma, así como lógicamente la financiación de sus posibles actuaciones.

Bien, nosotros desde luego creemos que una de las formas, y en eso sí coincidimos con ustedes, para prevenir los accidentes laborales es mejorar la estabilidad en el empleo, pensamos que es muy importante. En ese camino va la conselleria, en ese camino va el Gobierno de la Generalitat, apostamos por la prevención, y apostamos por la formación en la seguridad laboral.

Hemos intentado transaccionar un texto que los otros grupos no han aceptado; próximamente, a lo largo del debate, presentaremos nuestra propuesta de resolución y, ya le digo, no tenga la menor duda de que la conselleria y la Generalitat pondrá todos los medios humanos y económicos para que estos desgraciados accidentes ocurran lo menos posible en nuestra comunidad.

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gracies, senyor Clemente.

Senyories, d'acort en la petició feta pel Grup d'Esquerra Unida-Els Verds, passem a votar separatament les dos propostes de resolució.

En primer lloc votarem la 33.091. Comença la votació. 41 vots a favor, 45 en contra, cap abstenció, queda rebujada la proposta.

Votarem a continuació la proposta 33.092. Senyories, comença la votació. 41 vots a favor, 46 en contra, cap abstenció, queda rebujada la proposta.

Senyories, el Ple continuarà demà a les deu del matí.
(Se suspén la sessió a les 20 hores i 25 minuts.)

Imprès en paper reciclat

**DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS
VALENCIANES**

Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts,
plaça de Sant Llorenç, 4. 46003 València. Telèfon
387 61 00.

Imprimix: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 4.
46014 València.

ISSN: 1133-2492.

Dip. Leg.: V-1.013-1983.

**DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES
VALENCIANAS**

Suscripciones: Servicio de Publicaciones de las Cortes,
plaza de San Lorenzo, 4. 46003 Valencia. Teléfono
387 61 00.

Imprime: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 4.
46014 Valencia.

ISSN: 1133-2492.

Dep. Leg.: V-1.013-1983.